

FRATERNITAS

GLASILO HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

1/2024

FRATERNITAS

GLASILO HRVATSKE PROVINCije SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

IMPRESSUM

FRATERNITAS

službeno glasilo
Hrvatske provincije sv. Jeronima
franjevaca konventualaca

Br. 1/2024.

Izdaje:
Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

tel.: (01) 3771-888

fax: (01) 3773-754

www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uredio:
fra Zlatko Vlahek,
tajnik Provincije

Odgovara:
fra Miljenko HontiĆ,
provincijalni ministar

Grafička priprema:
Veritas - Glasnik sv. Antuna Padovanskoga
(Ivica Beljan)

Tisak:
Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

UVODNO SLOVO PROVINCIJSKOG MINISTRA FRA MILJENKA HONTIĆA

Tijekom prve polovice 2024., godine, često sam od mnoge braće s raznih strana, imao prilike čuti začuđene i gotovo zaprepastene uzdahe: „*Oh zamisli, već je korizma, već je Uskrs, već Duhovi... i već Antunovo...!*“ Da, i samom meni je ova godina na poseban način brzo 'klizila' kroz prste i kroz svijest. Činilo se da se događaji izmjenjuju velikom brzinom, a bilo ih je, Bogu hvala, u obilju te ih je možda bilo teško sve kvalitetno popratiti i proživjeti. Neke od tih događaja, iako su vjerujem već mnogima poznati, ipak da bi ostali zabilježeni za povijest Provincije i Crkve, naš provincijski Tajnik ih je izdvojio i sakupio u ovom našem provincijskom glasilu.

No, osim što će ovi događaji ostati zabilježeni za povijest i pohranjeni u arhivu Provincije, a vjerujem i u nekim drugim arhivima, čini mi se dobrim, a u ovo naše ubrzano vrijeme i jako potrebno, malo zastati nad svim tim događajima i 'baciti' mirniji pogled

na njih te razmisliti što su oni za nas značili i kako smo sami u njima sudjelovali. Prije svega, dobro se upitati koliko je u svim tim događajima Gospodin bio na djelu preko naših aktivnosti i zalaganja? Ako smo ih možda uživo malo površno proživjeli, dobro je u miru još jednom o svemu promisliti, kako ne bi ostali samo 'nešto' što će se brzo zaboraviti, nego pokušajmo prepoznati i uvidjeti koliko nas je sve to izgradilo i utvrdilo u vjeri te obogatilo u životnom iskustvu. Uvjeren sam da će nam upravo to pomoći da naredne aktivnosti i događanja ne proživimo površno i bez duše, nego kvalitetnije i zdušnije. Na taj će način sve što radimo biti korisnije i za druge s kojima živimo i na koje smo upućeni.

Možda će nam upravo ovo prebiranje re-daka i slika pomoći lakše prepoznati u svemu 'Prst Božji' te ćemo ubuduće dopustiti više 'Božje volje' u sva naša događanja. Bilo bi dobro da upravo to – vršenje Božje volje –

bude glavni kriterij za ostvarivanje našeg cjelokupnog služenja Bogu i narodu. A upravo je to najvažniji detalj u našem franjevačkom i redovničkom životu koji nam je u plog ostavio naš Utemeljitelj, Sv. Franjo Asiški, a u konačnici i sam Isus Krist. Zato se dobro uvijek iznova pitati: Koliko svjesno pristupamo obavezama, zadacima i životu uopće, imajući na pameti da smo samo sredstvo u Božjim rukama?!

Cijela ova godina je u ozračju 800. godišnjice primanja rana – stigmi – našeg Svetog Oca Franje. Taj događaj je za našeg Utemeljitelja bio zapravo vrhunac njegovog suobličavanja Gospodinu Isusu Kristu. Zato je i nama ova godina izazov i ispit savjesti: koliko smo u tome do sada uspjeli, i koliko se svjesno kroz sva ova događanja oko toga i dalje trudimo. U našim korizmenim susretima smo o tome zajedno razmišljali i razgovarali. Složili smo se oko toga da je prvi korak na našem hodu za Gospodinom i u našem suobličavanju Njemu, upravo onaj isti koji je bio i kod sv. Franje, a to je pozorna molitva i kontemplacija. A čini mi se, da baš one 'stradavaju' u ovo vrijeme velikih aktivnosti, događanja i zaposlenosti te je važno uvijek iznova prizivati u svijest njihovu vrijednost, prvenstvo i važnost. Jer, samo uz postojanu i poniznu molitvu i kontemplaciju i naša će akcija biti više Božja a manje naša, to jest više plodonosna.

Napokon, koristim i ovu priliku da zahvalim Gospodinu za sve milosti i prilike koje nam je dao do sada da smo u svemu ovome mogli biti njegovi suradnici. Zahvaljujem i svoj braći Provincije na njihovom velikodušnom odazivu na Božje poticaje te im želim ugodan i dobar odmor za tijelo i dušu u ovim ljetnim danima, kako bi i dalje mogli s oduševljenjem služiti Gospodinu i njegovu narodu, po primjeru našeg Serafskog Oca, Sv. Franje Asiškog.

fra **MILJENKO HONTIĆ**,
provincijalni ministar

1. IZ NAŠEGA REDA

GENERALNI MINISTAR REDA MALE BRAĆE KONVENTUALACA

Prot. N. 0086/2024 Rim, 20. siječnja 2024.

Ministrima i kustosima,
Svoj braći Reda

Predmet: *Nova praksa Generalne kurije u vezi s izborom provincijskog ministra pri izravnom izboru putem pisama (Konst. br. 191; Generalni statuti br. 117 § 3, b)*

Gospodin vam dao mir!

Ovim dopisom želim najaviti uvođenje nove prakse koja se odnosi na izbor provincijskog ministra kada se obavlja „izravnim izborom putem pisama“. Naše zakonodavstvo predviđa tu mogućnost u Generalnim statutima, br. 117, §3, b. U istom se broju određuje:

Onome tko je dobio potrebnu većinu prema odredbi Konstitucija br. 191., neka se priopći izbor i od njega zatraži pristanak, koji mora dati unutar 24 sata. Neka se izbor ne objavi sve dok se ne dobije potvrda generalnoga ministra, prema odredbi Konstitucija br. 191 § 5. Novoizabrani ipak preuzima službu tek početkom treće sjednice provincijskog kapitula. (Generalni statuti, 117, § 3, b, 1)

Kad se izbor obavlja na provincijskom kapitolu, nakon što je postignuta većina glasova, *Pravilnik za održavanje provincijskog kapitula (izdanje 2021.)*, u broju 87, predviđa:

Predsjedatelj tada, obraćajući se kapitularcima, upita:

Ima li tko među vama štogod protiv fra... koji je izabran za provincijskog ministra ili protiv načina kako je izabran?

Potom, isti *Pravilnik za održavanje provincijskog kapitula (izdanje 2021.)* u broju 87, nastavlja:

Ukoliko nitko ne uloži prigovor, postupa se prema propisu Gen. st. br. 117, § 4, koji kaže: „Uputno je, prije eventualne potvrde, da se generalni ministar ili njegov delegat osobno porazgovara s izabranim“.

Ukoliko netko uloži prigovor, predsjedatelj kapitula neka zatraži stanku kako bi se preispitali pruženi dokazi. Zatim, zajedno s predsjedničkim vijećem donosi odluku kako dalje postupiti.

OTVORENJE JUBILEJA 800. OBLJETNICE STIGMI SV. FRANJE: IZ RANA U NOVI ŽIVOT

***Franjevačka obitelj je u petak,
5. siječnja 2024. u svetištu La Verna,
događajem naziva „Iz rana u novi život“,
svečano otvorila slavlje
800. obljetnice stigmi sv. Franje.***

Dan je započeo u 7 sati sa Službom čitanja, nakon čega su uslijedila Jutarnja i misno slavlje koje je predvodio fra Massimo Fusarelli, generalni ministar Reda manje braće. U svojoj propovijedi fra Massimo je prisutne podsjetio kako je otajstvo križa obilježilo cijeli Franjin život: „Volim razmišljati o Franjinom životnom putu kao o kretanju koncentričnim krugovima koji su ga doveli do središta, a to je Isus. Upravo smo u vrijeme Božića u Grecciu, gdje je Franjo svojim očima želio vidjeti siromaštvo i nevolje u kojima se Isus želio roditi, razmišljali o tom njegovom putu siromaštva i poniznosti kojim je Franjo izabrao doći k nama, čak i ovdje na La Vernu. Od Greccia do La Verne put nije baš ravan, ali Franjino unutarnje putovanje jest bilo, jer je dopustio da ga privuče otajstvo njegova rassetog i uskrslog Gospodina. U Serafu se očituje i bol i neizreciva radost. Doista, središte i srce Franjina puta je Isus Krist. Čini se tako jednostavno i obljetnica koju danas otvaramo treba nas podsjetiti upravo na to kao i sve obljetnice koje obilježavamo.“

U 11.00 sati u bazilici svetišta održana je svečanost otvaranja ove obljetnice koja je završila

Usporedbom ovih propisa proizlazi kako pri izboru putem pisama izbornicima nije dana mogućnost iznošenja mogućih prigovora o izabranom ili o načinu izbora.

Razmotrivši normativnu prazninu i iskustvo posljednjih godina, uviđa se potreba izbornicima koji biraju putem pisama pružiti mogućnost da iznesu svoje prigovore, pogotovo i stoga što je pismeni izbor kompleksniji i izložen mogućim nepravilnostima.

Da bi se mogli izraziti vlastiti prigovori u izboru putem pisama, počevši od tekuće godine 2024., dat će se mogućnost ovima da ih pismenim putem dostave generalnom ministru ili njegovu delegatu za predsjedanje provincijskom kapitolu, unutar ali ne i preko 72 sata od priopćenja izabranoga.

Iz toga slijedi da će daljnji postupak slijediti ovaj put:

- 1 „Onome tko je dobio potrebnu većinu prema odredbi Konstitucija br. 191., neka se priopći izbor i od njega zatraži pristanak, koji mora dati unutar 24 sata.“
- 2 Rezultat izbora i pristanak izabranoga neka se priopći generalnom ministru.
- 3 Primivši obavijest, generalni ministar zatražit će da se rezultat izbora priopći izbornicima, upoznavši ih s mogućnošću da pismenim putem, unutar 72 sata, mogu podnijeti prigovore na izabranoga kao i na način izbora.
- 4 Po isteku korisnog vremena, generalni ministar, razmotrivši moguće prigovore, moći će prosljediti ili odustati od potvrde izbora, prema propisu Konstitucija br. 181, § 5. Kada se potvrdi izbor, ovaj može biti službeno priopćen. Novoizabrani ipak preuzima službu tek početkom treće sjednice provincijskog kapitula

Ova se praksa već primijenila pri izborima koji su obavljani polovicom siječnja 2024. i treba je primijeniti pri budućim izborima. Smatram prikladnim da ovaj postupak razmotri sljedeći generalni kapitul, kao moguću normativu u toj stvari, te bude uvršten u Generalne statute.

Donje sam odredio snagom svoje službe i na dobro Reda, uz prethodno savjetovanje s Generalnim definitorijem.

Bog vas blagoslovio!

fra **CARLOS A. TROVARELLI**,
generalni ministar

fra **TOMASZ SZYMSZAK**,
generalni tajnik

u Kapeli stigmi. Nazočni su, između ostalih, bili svi generalni ministri Franjevačke obitelji, biskup Arezzo-Cortona-Sansepolcro, mons. Andrea Migliavacca, gradonačelnik Firenze Dario Nardella, načelnik Općine Chiusi della Verna Giampaolo Tellini kao i predstavnici drugih institucionalnih vlasti.

Generalni ministri su ovom prilikom uputili svoje poruke Franjevačkoj obitelji.

Tibor Kauser, OFS, govorio je o Franji kao današnjem vjerodostojnom *influenceru*: "Mnogi su ga željeli slijediti i oponašati. Sve što je govorio i činio imalo je velikog utjecaja na njegove druge. (...) Bog je preobrazio Franju, ostavivši mnoge stvari u njegovom stilu, a da nije uništio njegovu osobnost. Ovo je čudo koje svjedoči kako Bog može preobraziti osobu mijenjajući stvari u životu i preokrećući gorko u slatko."

Sestra Frances Marie Duncan, CFI-TOR, istaknula je kako je Sveti Franjo u svakom pogledu bio „Drugi Krist“, s Njim sjedinjen u znaku stigmi, koje povezuju ljubav s patnjom koju je Isus doživio na križu.

Fra Amando Trujillo Cano, TOR, usredotočio se na duboku vezu između Franje i križa: Od crkve sv. Damjana, gdje mu je Gospodin pokazao način na koji će obnoviti Njegovu Crkvu, pa do brda

La Verne, gdje je razmatrao nad Kristovim ranama utisnutim na vlastitom tijelu.

Fra Carlos Trovarelli, OFMConv, izjavio je da smo „pred križem i podno križa sposobni u potpunosti razumjeti perspektivu cijelog evanđelja. U Kristovu se križu zajednica vjernika oblikuje kao bratstvo/sestrinstvo kojoj je teološki temelj Isusova vazmena žrtva. (...) Franjo Asiški, koji je rekao da nije teolog, pokazuje nam snažnu duhovnost usredotočenu na Krista, izvoru ljubavi za sva stvorenja“.

Fra Massimo Fusarelli, OFM, prisjetio se kako je asiški siromašak u trenutku krize otišao na La Vernu, zbog poteškoća koje je sa sobom nosilo sastavljanje Pravila: „Franjo nikad nije otišao tako duboko povučen u sebe kao od susreta s križem na La Verni, pečatom cijelog njegova putovanja. Životopisi nam govore kako je Franjo postao još veći glasnik evanđelja koje ga je obilježilo na njegovu tijelu. (...) Krista prvo naviještaj svojim životom, a onda svojom riječju. Franjo je do kraja svoga života živio riječ Pravila. Više nego ikad, poslanje je bilo plod i transparentnost susreta s Gospodinom. Upravo se tu nalazi živa i trajna pouka stigmi.“

Fra Roberto Genuin, OFMCap, istaknuo je kako je „Isusov križ u središtu svijeta i ljudske povijesti i to kao dvostruki znak: znak okrutnosti čovječanstva koje je u svojoj konfuziji razapelo Stvoritelja života i znak Božje slobodne i beskrajne ljubavi koju nikakvo nasilje i nikakvo odbacivanje ne može zaustaviti. (...) Franjo Asiški je iskusio Božju ljubav u svom životu i bio njome *obilježen*. Zauzvrat je postao znak, podsjetnik i dokaz Boga koji ljubi beskrajno i slobodno.“

Fra Livio Crisci, provincijal Manje braće u Toskani, koja se brinu za svetište na La Verni, ističe da je „Franjo, baš kao što je htio na Božić 1223. prikazati scenu rođenja, ‘kako bi vidio vlastitim očima ljubav Božju utjelovljenu u Djetetu’, tako je i u rujnu 1224. htio osjetiti nešto od boli koju je Krist trpio na križu da spasi čovječanstvo. Od Betlehema do Kalvarije je putovanje na koje se, kao franjevci, pripremamo da bismo slavili ovaj događaj, osam stoljeća nakon prvih jaslaca, osam stoljeća od onoga čudesnog trenutka kada je otisak stigmi nastao na tijelu asiškog siromaška.“

Franjevačka obitelj Toskane će do 17. rujna 2024. promicati brojne aktivnosti između La Verne, Firenze i toskanskog područja, kako bi ponovno otkrila i aktualizirala poruku koja dolazi iz Franjina iskustva na svetoj gori: ono što je ranjeno i poraženo za svijet može postati prilika za novi život i pomirenje s čovječanstvom i stvorenjem.

SVETI BONAVENTURA – GLAS KOJI JE JOŠ UVIJEK AKTUALAN

Na blagdan Prikazanja Gospodinova 2. veljače 2024. g., generalni ministri prvoga Reda i Trećega samostanskog Reda (TOR), uputili su pismo o 750. obljetnici smrti svetog Bonaventure svoj braći Prvoga franjevačkog reda i Trećega samostanskog reda te svoj braći i sestrama Franjevačke obitelji.

Pismo želi potaknuti svu braću i sestre koji se nadahnjuju franjevačkim vrednotama, da bolje upoznaju život i djelo sv. Bonaventure, kroz podnaslove: *Učitelj teologije*: umom na putu prema Bogu; *Ministar Reda*: zauzeti predvodnik; *Mistik ljubavi*: ljubav kao vrhunac znanja.

Donosimo ovdje pismo u cijelosti.

PISMO GENERALNIH MINISTARA PRVOGA REDA I TREĆEGA SAMOSTANSKOG REDA O 750. OBLJETNICI SMRTI SVETOG BONAVENTURE

2. veljače 2024.

PRIKAZANJE GOSPODINOVO

Svoj braći

Prvoga franjevačkog reda i

Trećega samostanskog reda,

svoj braći i sestrama Franjevačke obitelji

Sedamstopenedeseta obljetnica smrti Serafskog naučitelja, koji je preminuo 15. srpnja 1274., nudi nam priliku, ne samo da se prisjetimo i proslavimo doprinos koji je dao Redu i cijeloj Crkvi, nego i da ga ponovno ponudimo kao dar koji još uvijek vrijedi i za naše doba. To je ono što nam je već govorio papa Pavao VI. tijekom svog posjeta velikoj međunarodnoj konferenciji koja je 1974. godine organizirana povodom proslave 700. obljetnice, kada je svetog Bonaventuru preporučio „svoj djeci Crkve, kako bi kroz pažljivo razmišljanje o njegovoj poruci, mogli postati djelotvorni svjedoci u Crkvi i u cijelom svijetu“. Svjesni važnosti njegova lika, koji ni u našoj sredini nije uvijek dovoljno poznat i cijenjen, želimo ponovno prihvatiti poziv pape Pavla VI., kako bismo podijelili neka razmišljanja o njegovu životu i njegovoj poruci, sigurni da nam nude dragocjen i koristan poticaj da bolje živimo svoju pripadnost Franjevačkom redu i svoju predanost Crkvi i svijetu. Nije lako u nekoliko redaka predstaviti teološko i franjevačko bogatstvo sadržano u devet

svezaka, koliko ih ima *Opera omnia* svetoga Bonaventure. Stoga smo odlučili istaknuti tek neke aspekte triju glavnih područja njegova djelovanja, slijedeći njihov kronološki redoslijed. Prije svega, Bonaventura je bio predavač teologije na Sveučilištu u Parizu do 1257. godine, a napustio je taj položaj nakon što je izabran za Generalnog ministra Reda, što će ostati do kraja svoga života; u izvršavanju dviju obveza otkrio se i kao mistik, što je treće područje njegova djelovanja za dobrobit Reda i Crkve, pri čemu je svoje iskustvo Boga stavio u službu drugima, nudeći im moguće smjernice. Ovo je pismo također važna prigoda da izrazimo svoju zahvalnost brojnim znanstvenicima, franjevcima i laicima, koji su zauzeto i ustrajno tijekom posljednjih pedeset godina radili na velikom i složenom liku ovoga teologa, redovnika i mistika, čuvajući uspomenu na njega i pokazujući bogatstvo i aktualnost njegove misli.

Učitelj teologije: umom na putu prema Bogu

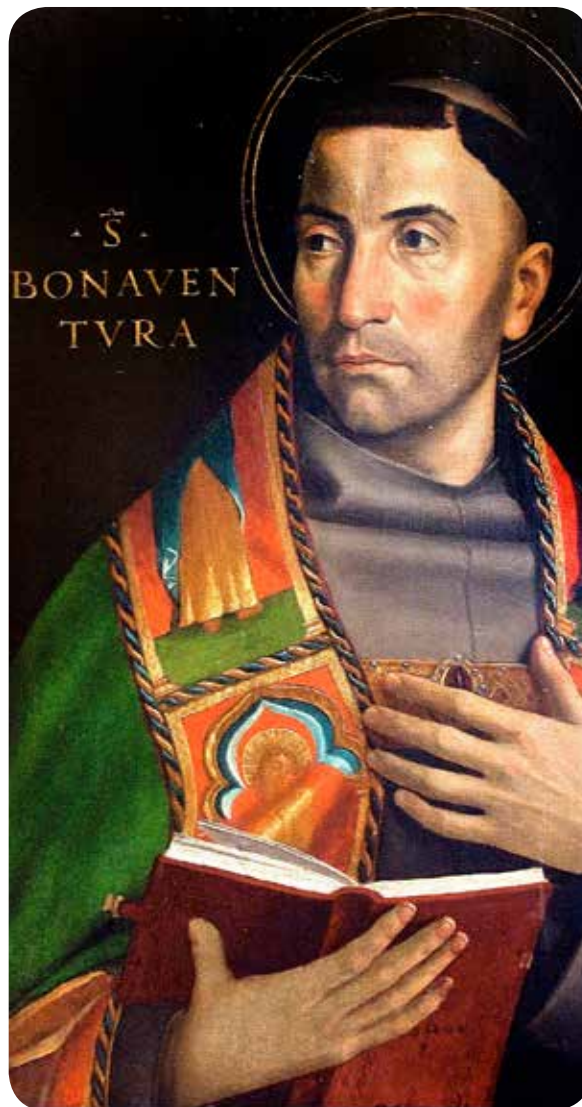
Bonaventura je rođen 1217. godine u Bagno-regiju, malom i vrlo karakterističnom gradu u središnjoj Italiji, nedaleko od Viterba. Godine 1235., zahvaljujući očevim ekonomskim mogućnostima, poslan je u Pariz na studij slobodnih umijeća (lat. *artes liberales*). Tamo je upoznao Red Manje braće, kojem je odlučio pristupiti 1243. godine. Od njega je traženo da dovrši akademski put studija teologije i dalje u Parizu, gdje je 1252.-1253. godine stekao stupanj *magistra teologije*. Velika je njegova teološka djelatnost. Prisjetimo se samo nekoliko naslova: četiri velika sveska *Tumačenje sentenci Petra Lombardskoga*, zatim *Teološka pitanja* (lat. *Quaestiones theologicae*) zajedno s *Teološkim govorima* (lat. *Sermones theologici*), kao i poznato djelo iz 1259. godine *Put duše k Bogu*, i konačno tri niza sveučilišnih predavanja (lat. *Collationes*) održanih u Parizu posljednjih godina njegova života, od kojih je svakako najpoznatiji *Hexaameron*. Ipak, najzanimljivije djelo za upoznavanje njegove teologije svakako je *Breviloquij* (lat. *Breviloquium*), sastavljen oko 1257. godine kao teološka sinteza ponuđena njegovim studentima i svoj braći. U njemu Bonaventura zapravo pokušava „sažeti“ i učiniti dostupnijim opis nauma spasenja prisutan u Svetom pismu, koji se „ponekad prenosi i u spisima svetaca i u spisima naučitelja na opširan način“, te se tako nađe u opasnosti da ga početnici shvate kao „zbunjujući, neuredan, neistražen poput neprohodne šume“ (*Breviloquium*, Proslov 6, 5). Iz ovog djela prisjećamo se nekih značajnih sastavnica njegove teologije.

Prvi aspekt povezan je sa strašću bavljenja teologijom, koja zahtijeva trud oko metode: oni

koji studiraju teologiju moraju posjedovati disciplinu uma, pokretani predanom, zauzetom i žarkom ljubavlju. Dakle, među poslovima na koje je franjevac pozvan nalazi se i onaj intelektualni, jednako naporan, a možda i naporniji i zahtjevniji od fizičkog rada. Riječ je naime, o tome da vjerodostojno (ono što se vjerom vjeruje) prijeđe u razumljivo i obrazloženo: jer samo će tako ljubav prema onome u što se vjeruje doći do vrhunca i pružiti razumu konačan argument za prihvatanje vjere. Zadatak je mukotrpan i naporan, jer učitelj je pozvan „iznijeti na vidjelo ono skriveno“. I zatim, kao što Bonaventura unaprijed primjećuje, opet u prosluvi *Brevilokvija*, „nitko neće smatrati ovaj zadatak lakim bez duge prakse čitanja teksta, povjeravajući njegovo doslovno značenje pamćenju“ (Prol. 6,1). Sve će to biti moguće samo ako su jasni „svrha i ciljevi“, zbog kojih valja ozbiljno i predano prihvatiti napor oko razumijevanja vjere: „Tada ćemo doista upoznati onu ljubav koja nadilazi svako znanje, i bit ćemo puni Božje veličine“ (Prol. 4). Jer teologija nam omogućuje rasti u dobroti i prigrлити spasenje: *Ut boni fiamus et salvemur* (Prol. 5,2).

Breviloquium iznosi na vidjelo još jednu sastavnicu bonaventurijanske teologije: kristocentrizam. U sedmostrukoj podjeli teksta koji započinje raspravom o Bogu „Jednome i Trojstvenom“, a do vrhunca dolazi eshatološkim povratkom čovjeka Bogu, u središtu je teksta utjelovljena Riječ. S toga vidika Krist se pojavljuje kao ključ povijesti spasenja, „savršenstvo svemira“, izvor našega ponovnog stvaranja. Kršćanski se život, dakle, otkriva ulaskom razumom i ljubavlju u otajstvo povijesti spasenja, što u Kristu nalazi svoju krajnju logiku.

Jer samo se Kristovim putem dolazi do umnog udivljenja Bogom! U Bonaventurinoj se teologiji u konačnici ponovno čuju osjećaji Franje Asiškoga, koji je uzviknuo: „Ništa dakle drugo ne žudimo, ništa drugo ne želimo, ništa drugo neka nam se ne mili niti nas veseli osim Stvoritelj, Otkupitelj i Spasitelj naš, jedini pravi Bog, koji je potpuno dobro, sve dobro, cijelo dobro, pravo i najveće dobro, koji je jedini dobar“ (NPr 23,9). Kao pravi Siromaškov sin, Bonaventura je promišljao o Svevišnjem kao o beskrajnom otajstvu dobrote, koja se po Kristu daruje u svim zbiljama. Otac, nestvoreni izvor dobrote, potpuno i beskrajno prenosi svoju božansku narav svom ljubljenom Sinu, „srednjoj osobi“ Trojstva. U međusobnom nadisanju Ljubavi oni su sjedinjeni svezom Duha, „dara u kojemu su darovani svi drugi darovi“. Ona se širi na sve stvoreno i na svako stvorenje, vraćajući sve natrag u puninu božanske ljubavi, koja je najveće Dobro i sve Dobro.

Izražajni i produktivni moment Dobra je stvaralački čin svemira, koji ostaje u neprekidnoj ekspanziji, ne samo u smislu prirode, nego i znanja. Kako postojanje tako i znanje otkrivaju isto podrijetlo i istu svrhu: puninu i širenje Dobra. I jedno i drugo zapisano je u „Knjizi stvaranja“ i može se čitati razumom i ljubavlju čovjeka, pozvanog da u svemu prepozna i ljubi Boga, Jednoga i Trojstvenog. To je upravo ono na što nas papa Franjo podsjeća u enciklici *Laudato Si'*, ponovno izričito navodeći Bonaventuru: „Svako stvorenje nosi u sebi specifično trojstveno ustrojstvo“ (br. 239); slijedom toga – i dalje riječima sveca iz Bagnoregija – treba se postići „sveopće pomirenje sa svim stvorenjima“ (br. 66). A to je moguće jer, kako kaže Bonaventura, „Božanska je Riječ u svakom stvorenju i stoga svako stvorenje govori o Bogu“ (*Tumačenje Knjige Propovjednikove*, c 1 ad resp.).

Povlašteni je odraz trojstvenih odnosa ljudska osoba, koja ulivenim darom Duha Svetoga dovodi do savršenstva otajstvo sadržano u cijelom

svemiru. Upravo u tom antropološkom kontekstu Bonaventura označava ljudsku osobu kao „mikrokozmos“, ne samo zato što je usporediv s „makrokozmosom“, već i zato što je njegovo ispunjenje ili pak njegovo uništenje: kakvoća ljudskog života uvjetuje kakvoću sredine u kojoj živi. Na to nas neprestano podsjeća papa Franjo, ukazujući svima na vapaj koji se diže iz zemlje i od siromahâ. Svaki put kada promičemo „bratstvo i socijalno prijateljstvo“ među narodima, promičemo i kakvoću okoliša na zemlji, braneći je od našeg rivalstva i pohlepe.

Ukratko, prema Bonaventuri, teološko znanje mora postati iskustvo Boga i zauzetost za ovaj svijet, što nam omogućava da u njemu otkrijemo jasan znak božanske ljubavi.

Učitelj iz Bagnoregija snažno nas propituje koliko slušanje, ne samo Svetoga pisma nego i zajedničkog vapaja zemlje i siromaha, rasvjetljuje naš um i naše osjećaje, čineći nas sposobnima „iznijeti na vidjelo ono skriveno (Božje)“ te budemo dar „svoj djeci Crkve“ i svijeta.

Ministar Reda: zauzeti predvodnik

2. veljače 1257. godine, u dobi od oko 40 godina, život svetog Bonaventure radikalno se promijenio. Tijekom kapitula, koji je slavljen u Rimu u crkvi *Ara Caeli*, gdje se okupilo stotinjak braće predstavnika trideset i tri provincije Reda, braća su, također na prijedlog generala na odlasku, Ivana Parmaskog, izabrala brata koji nije sudjelovao na kapitolu i tada je bio u Parizu: Bonaventuru iz Bagnoregija.

Od samog je početka bio svjestan tereta koji će morati podnijeti: upravljanje nad 30.000/35.000 braće raširenih diljem Europe, od Engleske do Mongolije/Kine i Sjeverne Afrike. Takav brzi rast, združen sa složenom prisutnošću dubokih kulturnoloških razlika u Redu, bio je razlog ozbiljne zabrinutosti kojoj se valjalo posvetiti velikom pozornošću i zauzetošću. Upravo to proizlazi iz njegove prve okružnice napisane neposredno nakon izbora, u travnju 1257. godine. Osim što je pozvao braću na obraćenje uma i srca u raznim vidicima života manjeg brata, Bonaventura ih je želio podsjetiti što je njihov poziv unutar Crkve: „Biti zrcalo pune svetosti“ (Pismo I, 1: u *Opere di san Bonaventura: Opuscoli francescani*/I, sv. XIV/1, Rim 1993., 113). Među različitim nedostacima koje generalni ministar spominje u tom pismu, jedan bi se ponekad još uvijek mogao činiti aktualnim: „Natjerajte lijeve fratre da rade“.

Kako bi potaknuo tu obnovu kakvoće života, Bonaventura će, opet na zahtjev generalnih kapitula, napisati dva važna teksta. Prvi je onaj predstavljen 1260. godine, na Kapitolu u Narboni, kada je ovaj skup odobrio Generalne konstitucije, u kojima je sastavljač preuredio i dopunio mnoge i zbunjujuće konstitucije koje je Red, počevši od 1239. godine, tijekom godina sastavio. Na sljedećem Kapitolu, održanom u Pisi 1263. godine, braća su pozdravila i službeno prihvatila drugo Bonaventurino djelo: *Veći životopis* i *Manji životopis* sv. Franje, tekstove kojima se za sve i zauvijek ustaljuje pripovijest o Franjinoj svetosti. S ovim dvama djelima, pravnim i narativnim, Bonaventura je braći pružio dvostruki i komplementarni niz smjernica: pravne odredbe koje valja slijediti i model života koji valja nasljedovati.

Bonaventurina kvalifikacija kao „drugog utemeljitelja Reda“, iako pretjerana, ipak ima u sebi djelić istine. Svojim dugim djelovanjem u upravi Reda dao je konačan identitet manjoj braći, tako što je naglasio i razjasnio dvostruko poslanje: snažno zalaganje za evangelizaciju i pažljivu vjernost vlastitom pozivu manjih. U oba ova vida lik svetog Franje davao je odlučujuću preporuku: njegova svetost bila je jamstvo. To je ono što Bonaventura anticipira s velikom svečanošću u proslovu svoga *Većeg životopisa*, gdje je Franjo označen kao „Božji glasnik – Kristu drag, nama dan za nasljedovanje“ (1Bon, Proslov 2). Ukratko, kao general Reda, hrabro je i mudro preuzeo osjetljiv zadatak: čuvati elemente ideala prve braće, integrirajući ga s razvojem identiteta Reda snažno i široko angažiranoga u pastoralnoj i kulturnoj djelatnosti u promicanju vjere i kršćanskog života.

Treba spomenuti još dva „franjevačka“ djela sveca iz Bagnoregija. Za odgoj novaka sastavio je 1260. godine *Pravilo za novake*, u kojemu je, među ostalim, podsjećao one koji su htjeli prigrbliti taj život da je „dragovoljno siromaštvo temelj cjelokupne duhovne građevine“. Drugi je tekst velika i bogata zbirka *Nedjeljnih i svetačkih propovijedi* (1267.-1268.): svjestan nedostatne pripreme braće za propovjedničku službu, Bonaventura ih je svojim propovijedima želio ne samo podsjetiti na važnost ove zadaće nego im je htio i ponuditi alat koji će im pomoći da bolje vrše svoju službu.

Procjenjuje se da je Bonaventura tijekom mandata kao generalni ministar četvrtinu svoga vremena proveo putujući Europom. Njegova putovanja kao animatora i predvodnika Reda završila su 23. svibnja 1273., kada ga je Grgur X. imenovao kardinalom biskupom Albana, tražeći od njega da se posveti pripremi Drugoga lionskog sabora, koji se imao održati u svibnju sljedeće

godine. Tom je prigodom u Lyonu sazvan i izvanredni generalni kapitul, kako bi se pristupilo imenovanju Bonaventurina nasljednika na čelu Reda. Izabran je Jeronim iz Ascolija, budući papa Nikola IV. Dva mjeseca kasnije, tijekom koncila, Bonaventura je u nedjelju ujutro, 15. srpnja, napustio ovaj svijet kako bi se pridružio Onome kojega je tražio svim srcem i umom. Sprovod mu je proslavljen sljedećega dana. U koncilskim spisima taj je događaj popraćen ovim riječima: „Bonaventura je bio voljen od Boga i od vjernoga naroda“ i „svi koji su ga za njegova života susreli, gajili su prema njemu duboke osjećaje“.

Kao generalni ministar, povjerava nam jasno i snažno svjedočanstvo: svoju zauzetost za Red kojemu je predao sveti spomen na Franju kao konačnu mjeru vjernosti pozivu manjih i pastoralnom zalaganju.

U tom smislu, Bonaventura nas kao „ministar“ poziva da si postavimo pitanje o svojem osjećaju pripadnosti Redu, te nas potiče da ga živimo i kao dar primljen od Boga i kao obvezu koju valja zajednički izvršiti u korist Crkve i svijeta.

Mistik ljubavi: ljubav kao vrhunac znanja

U povijesti Bonaventura je možda više zapamćen kao mistik nego kao generalni ministar ili učenjak, do te mjere da ga je Leon XIII. definirao kao „predvodnika mistične teologije“. I istina je: za Bonaventuru se u mistici odvija put kako uma primijenjenog na vjeru tako i osjećaja pripadnosti Redu Manje braće, jer u oba slučaja cilj je uvijek isti: „okus“ Boga.

Na tom putu polazišna točka koju Bonaventura postavlja svakako je mistični događaj rana svetoga Franje: „Serafskim se plamenom želja uznosio u Boga i suosjećajnom se nježnošću preoblikovao u Onoga koji se iz ljubavi dao raspeti“ (1Bon, XIII, 3). Suočen s pitanjem koji su procesi koji čine „iskustvo Boga“ mogućim, Bonaventura, crpeći i iz vlastitog iskustva, nudi blistav odgovor ponuđen na kraju poznatog djela, *Put duše k Bogu*: „Ako pitate kako se te stvari događaju, tražite milost, ne pouku, ne razumijevanje... ne svjetlo, vatru koja nas potpuno raspaljuje i vodi k Bogu“ (*Put duše k Bogu*, VII 6). Proces, međutim, proizlazi iz antropološke pretpostavke: čovjek je „biće želja“ (lat. *vir desideriorum*) koje po prirodi stvari teži jedinstvenom i konačnom objektu koji jedini može smiriti njegovo traženje: Bogu. Sam Bonaventura bio je čovjek žudnje: i u službi Redu, i u akademskom učenju i u propovijedanju

Evandjelja bio je vođen željom da promatra raspetoga Krista, konačnu odrednicu za promišljanje Boga i za ljubav prema Bogu. Samo se u Njemu nalazi, naime, korijen udivljenja koje bi trebalo raspaliti srce i um svakog čovjeka: preobilje ljubavi kojom je On odlučio biti raspet. Obavijeni i poneseni tom ljubavlju, mi smo „uvedeni u Boga“: „Prelazimo s Kristom raspetim od ovoga svijeta k Ocu“ (*Put duše k Bogu*, VII, 6). Na tom putu emocionalnog povratka, mističnog Uskrsa, Krist je stoga *medium*, središte ne samo trojstvenog otajstva, nego i dinamike čovjekova srca u njegovoj žudnji za Bogom: On je jedini Posrednik „koji vodi ljude natrag Bogu“ (*De reductione*, 23).

Iz ovih je natuknica jasno kako je Bonaventurina mistika bitno relacijska, usmjerena prema Drugome, odnosno na putu prema Bogu, kroz ljudsko tijelo Onoga koji je neizmjernom ljubavi postao jedan od nas, da bismo mi postali jedno s Bogom. Bonaventurina se mistika stoga može usporediti s hodom čovjeka kojega prati Kristovo čovještvo kao jedini put do Oca. Posljedično, u njegovu kristološkom promišljanju mističnog puta ostvaruju se riječi kojima Franjo Asiški otvara Nepotvrđeno Pravilo: „Pravilo i život ove braće jest ovo: ... slijediti nauk i stope Gospodina našega Isusa Krista“ (*NPr*, I, 1), onoga koji je postao utjelovljena Riječ i bio raspet.

U jednoj propovijedi o Božiću dva Kristova trenutka u ljudskom tijelu stavljena su u savršeni sklad: „Da bi sklopio savršeni mir, najvjerniji Posrednik najprije se predao čovječanstvu u Rođenju, a zatim se potpuno prinio Bogu u korist ljudi u mucu.“ Dok promatra, vjeruje i prijanja uz ovo otajstvo utjelovljene i raspete ljubavi, ostvaruje se čovjekov hod, pokrenut i poduprt Duhom Svetim: „Nitko ga ne prima osim onoga koji to želi, niti ga želi itko osim onoga koji je iznutra raspaljen vatrom Duha Svetoga, kojega je Krist poslao na zemlju“ (*Put duše k Bogu*, VII, 4).

Dar Duha, koji omogućuje da se otajstveni Uskrs provede, međutim, ne spašava čovjeka od umora putovanja, to jest, iskustva Boga koje valja tražiti i pripremiti u postupnom i urednom procesu. Bonaventurina asketsko-mistična djela nude metodu kojom se vježba želja i traženje. Spominjemo samo dva teksta: *Stablo života* i *Tri puta*. U prvome od njih u središtu je afektivna kontemplacija Krista objavljenog na stablu života koje je bilo križ; u drugome se nudi meditacija triju vidova ljudskog iskustva, triju načina kojima se prije svega može uživati u miru (pročišćenjem želja), potom u istini (prosvjetljenjem uma) i konačno u milosrđu (Duhom koji raspaljuje dušu da je sjedini s Kristom raspetom i zaručničkom ljubavi).

Bonaventura nas, dakle, podsjeća da čovjek jest „žuditelj“ pozvan da pođe prema Onome koji svemu daje jedinstvenost, istinu i ljepotu.

Ali na ovom putovanju svakodnevnog susreta s Jednim koji je sam dovoljan, ne izlažemo li se često opasnosti da budemo „ometeni“, odvučeni od Njega, da bismo bili raspršeni među mnogima? Koliko puta doživimo tu „smetnju“ u kojoj gubimo sve zamjenjujući ga dijelovima? Bonaventura nas ipak podsjeća da sve ima smisao i vrijednost ako nam pomaže da postignemo ono jedino što je potrebno: „Biti vođen Bogu“. Ne bi li slavlje stote obljetnice rana svetoga Franje 2024. godine trebalo biti vrijeme sjećanja na bitno, zahvaljujući kojem se sve drugo može ponovno zadobiti na nov i puni način?

Zaključak:

Bonaventurina trostruka ostavština: u srpnju 1274. godine Bonaventura je završio svoj život proživljen velikodušno i zauzeto na tri područja koja i za nas predstavljaju konstitutivne vidove našega redovničkog poziva, o kojima treba „meditirati“ i to „pozorno“, kako nas je na početku potaknuo Pavao VI.

Kao učitelj teologije, Bonaventura nas poučava putu mudrosne inteligencije, kojom se može prijeći iz zbunjujuće šumske sjene do dubljeg razumijevanja naše vjere (prosvjetljenja), iznoseći „na vidjelo ono skriveno“. Kao ministar Reda, on nas podsjeća na obvezu da svoj život učinimo svjedočanstvom oživljenim raspoloživošću za obnovu (pročišćenje) tako da, čak i u radikalno različitim vremenskim i kulturnim okolnostima naš život kao manjih ostane „svijetlo zrcalo svetosti“. Kao mistik, on nam pokazuje središte iz kojega sve proizlazi i ostvaruje se, a to je raspeti Krist, koji s križa daruje „plamen Duha Svetoga“ po kojem dolazimo do konačnog cilja: „Biti preneseni“ i „preobraženi u Boga“, u Jedinoga koji sve ispunjava i čini dobrim i lijepim.

Mir i svako dobro.

fra MASSIMO FUSARELLI,
OFM, Generalni ministar

fra CARLOS ALBERTO TROVARELLI,
OFM Conv, Generalni ministar

fra ROBERTO GENUIN,
OFM Cap, Generalni ministar

fra AMANDO TRUJILLO CANO,
TOR, Generalni ministar

KONFERENCIJA GENERALNIH MINISTARA PRVOG FRANJEVAČKOG REDA I TOR-A

Braći Prvoga franjevačkog Reda i Trećega samostanskoga Reda

Prot. N. 05/2024

Rim, 19. ožujka 2024.
 Svetkovina svetog Josipa,
 zaručnika Blažene Djevice Marije

Duhovna asistencija FSR-a i Frame

Draga braćo

Prvoga franjevačkog reda
 i Trećega samostanskoga reda,

Gospodin vam dao mir!

Franjevački jubileji koje slavimo pozivaju cijelu Franjevačku obitelj na radost svjedočenja naše karizme konkretnim javnim događanjima i inicijativama koje su prilika da se pokaže važnost franjevačke karizme u mjestima gdje smo prisutni.

Osobito značajan element, koji može biti znak u Crkvi i u društvu, jest sinergija između laika i redovnika. U franjevačkom kontekstu, to bogatstvo daje kreativnost potaknutu duhom samog svetog Franje koji je dao život ne samo Redu manje braće a zatim promičući Red siromašnih sestara, nego i "osmišljavajući" Red braće i sestara pokornika.

Nakon dugog povijesnog hoda, istovremeno bogatog i složenog, duhovnih i institucionalnih odnosa između franjevaca laika i redovnika, danas se mi braća Prvoga franjevačkog reda i Trećega samostanskoga reda osjećamo pozvani od Crkve da ponudimo bratstvima Franjevačkog svjetovnog reda pastoralnu brigu i duhovnu pomoć, "na temelju pripadnosti istoj duhovnoj obitelji" (FSR Konst. 1,4).

Duhovna pomoć, neophodna braći i sestrama FSR-a i Frame, jest dio našega vlastitoga franjevačkog poziva. Vjerujemo da proslava velikoga franjevačkog jubileja stoga može biti i dobra prilika da se prisjetimo obveza koje redovničke redove vežu za FSR s poslanjem koje im je povjerala Crkva, a to je da podržavaju i prate ovu našu braću i sestre. Sretni smo što znamo da u mnogim zemljama postoji stvarna pažnja među braćom prema svjetovnim franjevcima; u nekim područjima pak primjećujemo i određenu nezainteresiranost ili nebrigu.

Okolnost franjevačke stote obljetnice, koja nas potiče na energičnu aktualizaciju naše karizme, prava je prilika da potaknemo novi poticaj duhovnoj i pastoralnoj pomoći FSR-u i Frami, preispitujući odnos između svih članova franjevačke obitelji. Evo dakle poziva vama, braćo Prvoga reda i TOR-a, da obnovite neizostavnu i dragocjenu službu duhovne i pastoralne pomoći koju nam je povjerila Crkva, a koju prihvaćamo sa sinovskom poslušnošću, kao što konstitucije svake obitelji dobro govore. Iako smo svjesni da razlozi koji mogu stvoriti umor ili neraspoloženje s naše strane u pogledu duhovne pomoći mogu biti višestruki, a ponekad čak i utemeljeni, ipak želimo podsjetiti na važnost prevladavanja bilo kakvih individualističkih stavova, koji nas zatvaraju unutar našeg Reda, lišavajući nas bogatstva koje proizlazi iz odnosa s franjevačkom obitelji općenito.

Željeli bismo se prisjetiti da "oporavak svjetovnih bratstava ide ruku pod ruku s našim hodom naprijed", osobito u ovom posebnom trenutku povijesti u kojem je Crkva također obvezna ići zajedno kao "Crkva u izlasku".

Gledajući naše redove, vidimo da u nekim područjima nedostaje braće koja bi mogla preuzeti ulogu duhovnog asistenta, u drugima braća nemaju izobrazbu i interes za to, a ponekad oni koji su preuzeli službe na nacionalnoj razini, ne rade zajedno s asistentima drugih obedijencija na konstituiranju Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata, zanemarujući tako jedinstvo FSR-a i Frame. U tom smislu želimo se prisjetiti onoga što su naši prethodnici napisali provincijskim ministrima i kustosima 2009. godine:

„Argument koji smatramo jednako važnim jest kolegijalnost službe duhovnih asistenata bratstvima FSR-a i Frame na višim razinama od mjesnog bratstva. Ova značajka prije svega nudi nama braći dragocjenu priliku da međusobno surađujemo na polju pomoći i, u isto vrijeme, postaje konkretan znak bratske ljubavi koju Prvi red i TOR gaje prema FSR-u i Frami“.

Izobrazba asistenata, na svim razinama, predstavlja izazov, na koji smo pozvani dati konkretne i dalekovidne odgovore, učeći surađivati među našim Redovima. Tamo gdje nedostaju braća, da duhovno pomažu našu braću i sestre FSR-a i Frame, viši poglavari, kako je navedeno u čl. 89.4 Generalnih konstitucija FSR-a, mogu „povjeriti službu duhovnog asistenta:

- a redovnicima i redovnicama koji pripadaju drugim franjevačkim ustanovama;
- b dijecezanskim klericima ili drugim osobama, posebno osposobljenim za tu službu, koje pripadaju FSR-u;
- c drugim dijecezanskim klericima ili redovnicima ne-franjevcima“.

Da bi bila učinkovita, izobrazba mora uključivati ne samo redovnike, nego i laike, kako bi zajedno na konkretan i aktualan način produbili odnos među stranama, znajući da samo u međusobnom poznavanju i valoriziranju identiteta i specifičnosti naših različitih zvanja, ali s istim korijenom, možemo ostvariti sveobuhvatnu suradnju i graditi putove rasta za nas i za Crkvu.

Što se tiče autonomije spomenute u Priručniku za asistente (Pogl. II, 6. 2 i 6.3), asistenti je moraju poštivati kako bi se promicalo životno međusobno zajedništvo i bratski sklad.

Nadalje, za pozitivnu duhovnu pomoć potrebno je uvijek imati na umu naš zajednički poziv, poslanje i karizmu. Ako pođemo od ove tvrdnje, u kojoj nalazimo ponovljeni odnos "uzajamnoga životnog zajedništva", razumijemo da služba pomoći FSR-u i Frami zahtijeva „bratski odnos između članova Franjevačke obitelji i u isto vrijeme zahtijeva od braće da upoznaju, vole i pomažu FSR i Framu”, kako bi u potpunosti živjela svoj poziv. U svijesti življenja tog odnosa braća mogu bolje osjetiti da su "pozvani udružiti svoja duhovna i apostolska nastojanja s drugim redovničkim pokretima Franjevačke obitelji te s FSR-om i Framom".

Ovih godina slavlja nam mogu pomoći da produbimo svoje znanje o franjevačkoj karizmi i ujedno da se u nama rodi ona duboka želja za jačanjem veze jedinstva i osjećaja pripadnosti istoj velikoj obitelji.

Riječ je o njegovanju odnosa, kako bi se razvila želja za dijeljenjem iste duhovnosti u nasljeđivanju Krista stopama Franje Asiškog, našega Serafskog oca.

Pozvani služiti Crkvi, ne gledamo samo na svoj Red, nego razmatramo širinu svoga franjevačkog poziva, s jednakim oduševljenjem kao i Siro-mah, koji, slušajući Evanđelja o poslanju učenika, uzvikuje: „Ovo volim, ovo želim, ovo je ono što žudim raditi...“. Franjo se brinuo za Crkvu i društvo naviještajući posvuda Evanđelje mira. To možemo učiniti učinkovito ako su naši glasovi ujednjeni, s obzirom na istu intuiciju života koja leži u osnovi Potvrđenog pravila, čiju smo 800. obljetnicu potvrde upravo proslavili, koja je i u osnovi Pravila Trećega samostanskog reda i Franjevačkoga svjetovnog reda.

Dok vam zahvaljujemo za obnovljenu predanost koju stavljate u služenju braći i sestrama FSR-a i Frame, pozdravljamo vas sa Mir i dobro!

Bratski,

fra MASSIMO FUSARELLI,
OFM, Generalni ministar

fra CARLOS ALBERTO TROVARELLI,
OFM Conv, Generalni ministar

fra ROBERTO GENUIN,
OFM Cap, Generalni ministar

fra AMANDO TRUJILLO CANO,
TOR, Generalni ministar

.....

2. NAŠA PROVINCIJA

NAGOVOR O. PROVINCIJALA BRAĆI PROVINCIJE PRIGODOM KORIZMENIH SUSRETA

Ovogodišnji korizmeni susret želim povezati s našom franjevačkom obljetnicom primanja Rana sv. Franje, događajem koji se dogodio prije 800 godina na La Verni. Franjevačka je obitelj 5. siječnja ove godine otvorila ovaj jubilej u svetištu La Verni, svečanim slavljem pod naslovom „Iz Rana sv. Franje nastaje novi život“. U tom smislu, poziv je to i nama, kako bi i naše obilježavanje i slavljenje ovog jubileja bila još jedna prilika za tu evanđeosku novost i obnovu života, prije svega u našim srcima, a onda i u našim bratstvima i cijeloj Provinciji.

U adventskom susretu smo se osvrnuli na prošlogodišnje dvije obljetnice, 800 godina od Potvrđenog pravila i od Franjinih jaslica u Grecciju. Razmišljali smo između ostalog o tome što nam te obljetnice govore danas i kako nam mogu pomoći posadašnjiti našu franjevačku karizmu, koju smo pozvani živjeti i svjedočiti u današnjem svijetu. Nadamo se da nam je to obilježavanje pomoglo barem malo bolje sagledati i razmotriti naš način života, vjerovanja i djelovanja te uvidjeti koliko stvarno živimo ono što smo zavjetovali (Pravilo) i koliko je Kristovo otajstvo utjelovljenja i „kenoze“ (jaslice), doista zaživjelo i stvarno prisutno u našem životu tj. koliko je zahvatilo naš um, srce i cijelo naše biće.

Ovogodišnja obljetnica, Franjinih rana, može nam, osim ovih gore spomenutih svrha i ciljeva, pomoći također da što više unaprijedimo svoje zajedništvo s Kristom, odnosno da produbimo i poboljšamo kvalitetu svoje molitve i razmatranja (kontemplativne dimenzije našeg života). Znamo da je upravo to za sv. Franju bio temelj cjelokupnoga njegova apostolata i života uopće. Budući da smo njegovi sinovi, onda bi to trebalo vrijediti i za nas, kako pojedinačno, tako i za zajednicu, tj. da sve što radimo proizlazi iz molitve i kontemplacije, odnosno našeg zajedništva s Bogom i naše intimne povezanosti s njime.

Osim toga, ova tema o molitvi i kontemplaciji lijepo nam se podudara i s hodom sveopće Crkve u ovoj godini, koju je papa Franjo proglasio Godinom molitve. Naime, na Nedjelju Božje riječi, 21. siječnja 2024., Papa je objavio da je toga dana počela Godina molitve ususret Jubileju 2025. godine. Sveti Otac je tada pozvao vjernike na intenzivniju molitvu tijekom pripreve za Svetu godinu, čije je geslo „Hodočasnici nade“, i to

sljedećim riječima: *Idući mjeseci dovest će nas do otvaranja Svetih vrata, čime ćemo započeti Jubilej. Molim vas da intenzivirate svoju molitvu kako biste se dobro pripremili za proslavu toga milosnog događaja i iskusili snagu Božje nade. Zato danas započinjemo Godinu molitve, odnosno godinu posvećenu ponovnom otkrivanju velike vrijednosti i nasušne potrebe molitve u osobnom životu, u životu Crkve i svijeta.*

Ovo mi se čini vrlo važnim u ovom vremenu prenatrpanog aktivizma i prezasićenošću medijskim informacijama, koje kako brzo dođu, tako još brže i nestanu, tj. padaju u zaborav.

Kad tome dodamo da se upravo sada nalazimo u korizmenom vremenu, onda je to idealno vrijeme da sve ove poticaje koji nam dolaze od naše Franjevačke obitelji (800. obljetnica Franjinih rana) i od sveopće Crkve, doista ozbiljno shvatimo. Dakle, pokušajmo malo zastati pred ovom obljetnicom Franjinih rana, kako nam ne bi prohujala površno i u prazno ili da se izrazim alkarškim vokabularom „u ništa“.

Čitajući Franjevačke izvore, možemo reći da je Svetog Franju na La Verni, kao uostalom i cijelog njegovog života, pokretala žarka želja da nasljeduje Krista i da mu se potpuno suobliči. Tako čitamo u Drugom životopisu Tome Čelanskog: *Najradoznalije je istraživao i najpobožnije želio znati na koji način, kojim putem i kakvom željom bi mogao, prema dobrom savjetu svoje volje, biti savršenije povezan s Gospodinom Bogom. Ovo mu je bila najdublja filozofija, najveća želja dok god je bio živ. (II. životopis 2,91).* Upravo ta snažna želja za nasljedovanjem i suobličavanjem s Gospodinom ostvarila se kao završetak njegove još jedne u nizu, korizme pokore i posta, (a imao ih je nekoliko kroz godinu). Kao kruna te Franjine

korizme bio je susret s Raspetim, preko plamtećeg Serafa, koji mu je u srce i tijelo utisnuo znakove ljubavi. Zato i nije bez razloga bio prozvan *Alter Christus*. Sv. Bonaventura ovako sažima Franjino iskustvo: *Prava ljubav, (sam Bog), Kristova ljubitelj (Svetog Franju) preoblikovala je u isti lik Krista propetoga (usp. Veći životopis sv. Bonaventure, 13, 5, FI 984).*

Zato, slaviti obljetnicu primanja Rana, kao provincijsko bratstvo, milosna je prilika i poziv da u naš svakodnevni život vratimo onu dimenziju molitvene i kontemplativne tišine koja nas stavlja pred bitno. To će nam omogućiti da prepoznamo želju za beskonačnim koja živi u našim srcima, koja nam omogućuje da oslušujemo nas same, druge i Boga.

Sv. Franjo nam je i danas trajno nadahnuće i izazov, možemo reći jedna istinska paradigma osobe kojoj je slušanje postalo način života: Sveti Franjo je čuo glas Božji, čuo je glas siromaha, čuo je glas nemoćnih i čuo je glas prirode. I sve je to pretvorio u način života. A taj njegov način „zazario je“ u pozitivnom smislu, mnoštvo onih koji su se oduševili poći za njim i pridružiti mu se na njegovu putu nasljedovanja Krista. To je bio ključ duhovne i cjelokupne obnove tadašnje Europe.

Zanimljivo je da Franjo nije razrađivao nikakve posebne projekte i strategije osvajanja svijeta, nego se trudio postati Božje oruđe, a onda je Bog po njemu mogao činiti sve drugo. Upravo i današnja Europa, ali i cijeli svijet čezne za jednom novom obnovom, obnovom mentaliteta i načina života. Za nas je to veliki izazov. Zato nam lijepo poručuje Papa u svojoj enciklici (*Fratelli tutti* 48): *Moja je želja da sjeme koje je posijao sveti Franjo uspije u mnogim srcima. A da bi to sjeme proklimalo i doista uspjelo, tj. donijelo prave*

plodove u mnogim srcima, uvelike ovisi od toga hoće li proklijati i uzrasti u našim srcima. Koliko više mi sami postanemo preobraženi Franjinim primjerom, odnosno poput njega našim zajedništvom s Raspetim i proslavljenim Kristom, toliko će On, naš Spasitelj, moći obnavljati svoju kuću, - tj. svijet preko nas.

Konkretno, ovo je prilika da se iskreno upitamo koliko nam je važna molitva. Koliko vremena i važnosti pridajemo našoj osobnoj i zajedničkoj molitvi?

Često sam se u mladim danima znao čuditi kad bih primijetio da nekoj braći nije baš lako polazilo za rukom redovito dolaziti na molitvu, ali za ručak bi uglavnom svi bili prisutni. (Danas je problem nekima doći čak i na ručak). Razumijem da nas nekad mogu spriječiti obveze te da tada i te obaveze ako se čine u ljubavi također postaju molitva. No problem nastaje kad i nema baš nekih hitnih obveza, ali se čovjek navikne na to „nedolaženje“, i s vremenom olako prijeđe preko tih zajedničkih čina. Lako nam se može učiniti da zajednička molitva i drugi zajednički čini nisu baš toliko važni. Problem nastaje kad to uzme maha i onda se čovjek malo pomalo otuđuje, a da to ni ne primijeti.

Znamo da je važno hraniti svoje tijelo da bismo mogli funkcionirati i obavljati svoje dužnosti, ali isto tako znamo da nismo samo tijelo. Morali bismo si posvijestiti, na poseban način mi redovnici i svećenici, da je itekako važno hraniti i dušu. Na žalost, često se znade dogoditi da u nekim našim zajednicama prođu dani i tjedni da se pojedina braća uopće ne susretnu. Žive kao u nekom hotelu gdje se slučajno koji put susretnu, zanimaju se samo za ono što njih interesira, a ostalo, ako naleti, dobro, ako ne, pomirimo se s takvim stilom života. S pravom se onda možemo pitati, kakvo je to bratstvo?! Što mi to onda danas svjedočimo – propovijedamo?! Posebno se moramo zapitati mi, koji svoj naziv – *konventualci* ponosno prevodimo s izrazom „braća zajednice“.

Život sv. Franje a i samo Evanđelje svjedoče nam da moliti znači susresti se s Bogom. Upravo taj susret nam omogućuje i kvalitetniji susret s bratom čovjekom. Osim toga, molitvu i razmatranje ne bismo trebali shvaćati samo kao neku našu dužnost, jer ako ostane samo na dužnosti, to nam ne donosi mnogo radosti. A ako u tome što činimo nema radosti, onda nećemo daleko doći.

Poznato nam je kako je Franjo molio na La Verni: *Gospodine... udijeli mi dvije milosti prije nego umrem: ... da za svoga života osjetim u duši i na tijelu, koliko god je to moguće, onu bol što*

si je ti, blagi Gospodine, podnio u vrijeme svoje pregorke Muke... i da osjetim u svome srcu... onu neizmjernu ljubav kojom si ti, Sine Božji, gorio da dragovoljno podneseš toliku muku za nas grešnike (Cv Treće razmišljanje, FI 1558). Ova molitva nam otkriva što je u srži svake molitve. To je iskustvo ljubavi, koja nas osposobljava da smo spremni za Gospodina sve učiniti, a samim time i za brata čovjeka. Ljubav bi doista trebala biti pokretačka snaga našega zvanja. Ako gori-mo tom ljubavlju, onda nećemo dimiti, kako je znao ponavljati o. Ante Gabrić. Ako i mi poput Franje s takvom ljubavlju budemo susretali Gospodina u molitvi, onda nam više ništa neće biti teško... Zato se iskreno upitajmo: Želimo li uistinu gorjeti Božjom ljubavlju, ili odrađivati svoj posao bez rizika? Ako nas u svemu pokreće Kristova ljubav, onda se približavajmo svaki dan iznova toj Ljubavi, samome Isusu Kristu, uvijek s većom željom i pažnjom.

Nedavno sam pročitao govor koji je naš zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša izrekao prilikom pohoda Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Jedno mjesto me je posebno zainteresiralo, gdje kaže slijedeće: *Središnje pitanje današnjega kršćanskog života u modernom društvu je napast da se prave kompromisi, da se složi i uklopi, zbog čega se osjeća dobro. Takozvanu „vrednotu različitosti“ stavljamo iznad istine jer se čini udobnijom. Pojedince stavljamo iznad općeg dobra, jer tada možemo činiti što želimo. Stavljamo „toleranciju“ iznad Istine i stožernih kreposti: razboritosti, umjerenosti, pravednosti i jakosti, te iznad teoloških kreposti: vjere, ljubavi i nade, a tada se sve čini mnogo mirnije i na vani izgleda da je sve posloženo i da se upravlja razlikama na štetu kreposna života. I što je najgore, ništa od ovoga nikoga ne mijenja, već se događa suprotno. To ljudima daje izgovor za odbacivanje njihove vjere. Kad su ljudi doista uvjereni u nešto, djeluju zato što vjeruju. A kad ne djeluju, zapravo ne vjeruju. Za sve nas, pitanje vjere je srž stvari. Prava vjera nas mijenja, oblikuje nas za novi i drugačiji život.*

U onoj mjeri u kojoj čeznemo da se pridružimo glavnim tokovima našeg društvenog života, da postanemo poput svih, umjesto da budemo „drugačiji“ po svetosti, time napuštamo ono što zapravo jesmo. To je ono što riječ „svet – *hagios*“ doslovno znači – biti „drugačiji“ od svijeta oko nas. Trebamo Crkvu ukorijenjenu u svetosti, a to ćemo imati tek kad se svatko od nas potpuno i velikodušno preda Bogu; kada svoje živote usredotočimo na Boga, kada i sami nastojimo postati sveti, kao što je Bog svet. Evo, tako naš Nadbiskup...

Prihvatimo zato mi franjevci ovu obljetnicu kao Božji poziv da na poseban način obnovimo kontemplativnu dimenziju naše karizme, kako bi onda i naša akcija zaista bila više Božja, a manje naša.

Iznova se s pažnjom osvrnimo na našeg Utemeljitelja i zamolimo ga da i nas nauči čitati i listati knjigu Kristova križa, kako bismo i mi u miru i sabranosti mogli ponirati u njegove rane, koje su očitovanje njegove neizmjerne ljubavi prema nama i svemu stvorenome. Kad govorim o tome, dolazi mi u sjećanje prizor iz Asiške donje bazilike sv. Franje u kojoj je u 'tranzetu' (poprečna lađa), s lijeve strane predstavljeno otajstvo Isusova utjelovljenja, rođenja i djetinjstva, a s lijeve strane otajstvo Muke Gospodnje. No, ono što iznenađuje da su i na jednom i na drugom zidu prikazana dva velika prikaza Kristova raspeća (Giotto i Lorenzetti). Namjerno su tako stavljena da bi braća koja su molila u koru (u apsidi bazilike) neprestano mogla promatrati Raspetoga Isusa Krista i njegovu muku.

Nastojmo zato i mi kroz ovu godinu s većom pozornošću i zanosom razmatrati otajstvo Isusovih Rana, iz kojih se izliva milost Božja kao rijeka. Tada ćemo bolje razumjeti da naš redovnički poziv nije poziv samo na neku aktivnost, neki

posao ili zanimanje, nego puno više poziv na pripadnost. A za pripadnost je važno boraviti s Onim koji nas je pozvao te neprestano učvršćivati svoju povezanost s Njim!

Sveta Majka Terezija je jednom rekla: *Duhovno zvanje je poziv na potpuno pripadanje Isusu, sa sigurnošću da me ništa ne može odjeliti od njegove ljubavi*. Iz takve perspektive onda mogu očekivati da će se moje rane, moje povrede, moje slabosti..., preobražavati i postajati spasenjsko mjesto u koje se izliva milost Božja. Vjerujem da smo se već više puta uvjerali kako nas naš franjevački put vodi do susreta s Raspetim upravo preko naših rana i preko križa, koji često ne možemo promijeniti, nego prihvatiti.

Pokušajmo ove godine zaista rasti u iskustvu da se svojim ranama sve više približavamo Isusovim ranama i da nas tako božanska ljubav može mijenjati i liječiti. Kada svoje rane stavimo u Isusove rane, tek tada možemo iskusiti ozdravljenje i postati odsjaj božanske ljubavi za druge.

Zato nam je ova godina pravi Božji dar da u svemu ovome rastemo i duhovno se obnovimo, kako bi se po našoj obnovi, obnovila i naša Provincija, naš Red, a po nama i ovaj svijet u kojem živimo i u koji nas Gospodin šalje. Amen.

ODRŽAN GODIŠNJI SUSRET GWARDIJANA S UPRAVOM PROVINCIJE

Godišnji susret gvardijana s upravom Provincije održan je 22. siječnja 2024. g. u Samostanu Svetoga Duha u Zagrebu.

Na susretu su se okupili gvardijani: fra Vitomir Glavaš iz Cresa, fra Zdravko Tuba iz Molva, fra Martin Dretvić iz Novog Marofa, fra Đuro Hontiće iz Pule, fra Ivan Bradarić iz Siska, fra Martin Jaković iz Splita, fra Josip Ivanović iz Šibenika, fra Josip Blažević iz Vinkovaca, fra Tomislav Cvetko iz Kopenhagena (Danska), fra Ivan Kovačević, delegat za braću u Njemačkoj, te domaćin fra Josip

Petonjić iz Zagreba. Susretu je nazočio generalni asistent iz Rima, fra Igor Salmić, uz prisutne članove definitorija, uprave Provincije.

Susret je počeo molitvom Trećeg časa u samostanskoj kapitularnoj dvorani. Provincijski ministar fra Miljenko Hontić na početku susreta uputio je riječ pozdrava i dobrodošlice te se ukratko osvrnuo na proteklu 2023. g. s najznačajnijim događajima, predstavivši planove za naredno razdoblje u okvirima Četverogodišnjega provincijskog plana.

Uslijedila su izvješća provincijskog egzaktora, fra Josipa Petonjića, provincijskog ekonoma, fra Marka Vrdoljaka, i ravnatelja Doma sv. Antuna Padovanskog te glavnog urednika Veritasa, fra Vladimira Vidovića. Predstavili su bitne stavke koje su se ostvarile u 2023. godini te projekte i prijedloge koji se namjeravaju ostvariti u 2024. godini.

Voditelj Centra za promicanje duhovnih zvanja, fra Stjepan Brčina, ukratko je predstavio ostvarene događaje i susrete za mlade u 2023. g., ističući veliko zadovoljstvo sudjelovanjem mladih na ljetnom kampu u Cresu, kao i na Svjetskom susretu mladih u Lisabonu 2023. g. Osim proteklih ostvarenih planova, fra Stjepan je upoznao braću s planovima i sljedećim susretima koji se namjeravaju ostvariti u 2024. g.

Izvješće svakoga pojedinog samostana slijedilo je metodologiju prikaza molitveno-bratskog

života u zajednici, apostolata (župa ili drugo djelovanje) i ekonomskog izvješća. Izvješća su pomogla prikazati život svake pojedine zajednice s njihovim novostima, te planovima i prijedlozima koji se žele ostvariti u ovoj godini, kao i u aktualnom mandatu.

Program susreta završen je euharistijskim slavljem u bazilici sv. Antuna Padovanskog, koje je predslavio fra Igor Salmić, generalni definitor Reda, u zajedništvu s definitorima i gvardijanima Provincije.

Nakon mise uslijedila je večera u samostanskom blagovalištu, a potom rekreacija uz delicije koje su donijeli gvardijani pojedinih samostana.

ODRŽAN I. TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI U ZAGREBU

U samostanu Svetoga Duha u Zagrebu, od 4. do 9. veljače, održan je prvi turnus duhovnih vježbi za braću Provincije sv. Jeronima franjeva-
ca konventualaca.

Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Domagoj Runje, franjevac splitske Provincije Presvetoga Otkupitelja i profesor na KBF-u u Splitu. Tema duhovnih vježbi bila je vezana za sakramente u biblijsko-duhovnom kontekstu.

Na duhovnim vježbama sudjelovalo je petnaestero braće iz Novog Marofa, Pule, Siska, Splita, Šibenika, Vinkovaca i Zagreba.

Svaki dan je započinjao sa zajedničkom molitvom službe čitanja i jutarnje, prije i poslije podne slijedila su dva predavanja uz propovijed za vrijeme euharistijskog slavlja, koja se svaki dan slavila u 11:30 sati. Dan je završavao klanjanjem pred Presvetim i molitvom večernje.

Braća su ostala vrlo zadovoljna kako duhovnikom tako i gostoprimstvom zagrebačkog samostana.

GODIŠNJI SUSRET UPRAVA HRVATSKE I SLOVENSKE PROVINCIJE FRANJEVACA KONVENTUALACA

Zajednički godišnji susret dviju provincijskih uprava (definitorija) franjeva-
ca konventualaca – Hrvatske provincije sv. Jeronima i Slovenske provincije sv. Josipa, održan je u četvrtak, 22. veljače 2024. u samostanu Svetoga Duha u Zagrebu.

Nakon molitve Srednjeg časa i pozdrava, provincijski ministri fra Milan Kos i fra Miljenko Hon-
tić, iznijeli su kratka izvješća o aktualnom stanju u svojim provincijama tijekom protekle godine. Fra Milan Kos, koji je ujedno i predsjednik Srednjo-
europske konferencije provincija franjeva-
ca konventualaca, informirao je prisutne definitore o ostvarenim projektima, novijim događanjima, te planovima u skorijoj budućnosti i djelovanju braće franjeva-
ca konventualaca na tom području.

Prošlogodišnje otvaranje interprovincijskog samostana Sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu u Danskoj, koji pravno pripada Hrvatskoj provinciji, bila je tema koja je uključila analizu djelovanja tamošnje braće, s osvrtom na izazove življenja

u internacionalnoj zajednici. Novost kojom je obogaćena ista zajednica jest dolazak još jednog brata iz Poljske (Krakovska Provincija).

Tema koja je tek u povojima organizacije, bila je obilježavanje 500. obljetnice smrti fra Antuna Marcella de Petrisa, prvoga Generalnog ministra franjevac konventualaca nakon podjele franjevačkog Reda 1517. g., koji je rodom iz Cresa. U tu proslavu uključile bi se Slovenska, Padovanska i Hrvatska provincija, a obilježila bi se u 2026. g.

Nakon stanke uslijedilo je dogovaranje i programiranje ovogodišnjega Susreta/„Srećanja“ dviju provincija, koji se redovito održava svake godine. To je već tradicionalni susret svih članova dviju susjednih provincija, naizmjenično svake godine u drugoj zemlji. Ove godine domaćin susreta je Slovenska provincija te će se održati 24. travnja u samostanu u Olimju.

Na kraju susreta istaknula se važnost takvih radnih sastanaka provincijskih uprava, koji su plodonosni i obostrano obogaćujući. Susret je završio ručkom u samostanskom blagovalištu.

U popodnevnom dijelu svaki definitorij se posvetio zasebnom radu o aktualnim temama vlastite provincije.

GOSTOVANJE ANSAMBLA „KOLBE“ I JEDINSTVENA DUHOVNA OBNOVA

U gradu Freudenstadt u Njemačkoj, Ansambl „Kolbe“ oduševio je izvedbom mjuzikla *Tamo gdje je ljubav*.

Na inicijativu i poziv fra Željka Bakovića, župnika i voditelja Hrvatskih katoličkih zajednica Freudenstadt, Nagold i Calw, Ansambl „Kolbe“ boravio je od 16. do 18. veljače o.g. u Njemačkoj te izveo svoj hit mjuzikl *Tamo gdje je ljubav*. Ujedno, duhovnik Ansambla fra Vladimir Vidović

predvodio je duhovnu obnovu za spomenute zajednice.

Duhovna obnova započela je u petak, 16. veljače pobožnošću križnoga puta, zatim je slavljena sveta misa i potom je bilo euharistijsko klanjanje. Fra Vladimir Vidović u propovijedi je istaknuo važnost korizmenog vremena te bitne oznake koje određuju korizmu. Propovjednik je snažno naglasio važnost vraćanju izvorima svoga kršćanskog poziva i potaknuo sve prisutne na ponovno otkrivanje Svetog pisma i slavljenje sakramenata.

Drugoga dana duhovne obnove središnja točka bila je izvedba mjuzikla *Tamo gdje je ljubav* u kazalištu Kurhaus Freudenstadt. Mjuzikl *Tamo gdje je ljubav* oduševio je sve prisutne, koji su velikim ovacijama nagradili glumce i cijeli Ansambl. Ovaj mjuzikl govori o izazovima suvremene obitelji te kako na njih dati jasan i konkretan kršćanski odgovor. Osim vrhunske umjetničke razine samoga mjuzikla ovaj predstavlja i veliki evangelizacijski pothvat jer se otvoreno, ponekad i brutalno iskreno, čak može činiti i sirovo, raskrinkava i prokazuje zlo u svim njegovim zavodljivostima i progovara o važnosti obiteljskog i duhovnog života s Bogom.

U nedjelju je svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio fra Vladimir Vidović zaključena ova jedinstvena duhovna obnova koja je u svom programu sadržavala i kršćanski mju-

ziki. Tako je Ansambl „Kolbe“ još jednom potvrdio kako su uistinu apostoli nove evangelizacije. Na svetim misama pjevao je objedinjeni zbor iz sve tri hrvatske zajednice.

Nakon praizvedbe i premijere mjuzikla *Tamo gdje je ljubav*, u rujnu 2023. godine bilo je još desetak izvedbi. Ovo je prvo gostovanje Ansambla Kolbe sa mjuziklom *Tamo gdje je ljubav*. U veljači, ožujku i travnju Ansambl „Kolbe“ ima izvedbe mjuzikla *Tamo gdje je ljubav* u dvorani sv. Franje na zagrebačkom Svetom Duhu. Također su planirana i druga gostovanja.

DOLAZAK FRA DOMINIK LEVAKA U NAŠU PROVINCIJU

U petak, 5. travnja 2024. g., fra Dominik Levak, član Australske Delegature, došao je u našu Provinciju. Između američke Provincije sv. Bonaventure (kojoj pripada Australska delegatura) i naše Provincije potpisana je konvenciju o boravku fra Dominika Levaka u našoj Provinciji u narednom razdoblju do redovitoga kapitula 2026. g. Fra Dominik Levak dodijeljen je samostanu sv. Jere na Visu.

Fra Dominiku izražavamo dobrodošlicu, te želimo da se dobro osjeća u našoj Provinciji!

SUSRET HRVATSKIH I SLOVENSkih FRANJEVACA KONVENTUALACA U OLIMJU

Tradicionalni godišnji susret-srećanje hrvatskih i slovenskih franjevaca konventualaca održan je u srijedu, 24. travnja 2024. g. u samostanu bl. Antona Martina Slomšeka u Olimju (Slovenija).

Na susretu je sudjelovalo četrdesetak braće, iz Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca predvođenih provincijskim ministrom fra Miljenkom Hontićem i Slovenske provincije sv. Josipa franjevaca konventualaca s provincijskim ministrom fra Milanom Kosom.

Program susreta započeo je pozdravom domaćina ovogodišnjeg susreta, provincijskog ministra Slovenske provincije, fra Milana Kosa, u blagovolištu samostana. Uslijedilo je razgledavanje samostana, crkve i ljekarne samostana (jedna od triju najstarijih u Europi – nakon Pariza i Dubrovnika).

Središnje euharistijsko slavlje u marijanskom svetištu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Olimju predslavio je slovenski provincijski ministar, fra Milan Kos, u zajedništvu hrvatskoga provincijskog ministra, fra Miljenka Hontića, i ostale braće.

Uslijedilo je razgledavanje obližnjeg muzeja bogatog baroknim umjetninama, koje su izraz slovenskog identiteta toga razdoblja.

Zajedničko druženje nastavljeno je zajedničkim ručkom, što je bila prilika boljem upoznavanju međuprovincijske braće.

Izražavajući zahvalu domaćinima, provincijski ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima fra Miljenko Hontić najavio je sljedeći susret-srećanje koji će se održati 2025. godine u Hrvatskoj.

ODRŽAN IZVANREDNI KAPITUL HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

U ponedjeljak i utorak (29. i 30. travnja) u zagrebačkom samostanu Svetoga Duha pri bazilici Sv. Antuna Padovanskoga održan je Izvanredni kapitul Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Kapitulom je predsjedao fra Miljenko Hontić, provincijski ministar uz nazočnost člana Uprave Reda, generalnog definitora fra Igora Salmića, a prisustvovalo je 25 braće delegata iz Provincije.

Izvanredni kapitul održava se na polovici četverogodišnjega mandata i milosno je vrijeme razlučivanja i susreta, a u središtu ovogodišnjega bila je revizija i potvrda Statuta Provincije (pravno obvezujućega dokumenta koji uređuje unutarprovincijska pitanja), uz druge teme važne za život bratstva.

Kapitul je započeo molitvom zaziva Duha Svetoga, nakon čega su uslijedila zasjedanja.

Prvi dan završen je euharistijskim slavljem u Bazilici, koje je predslavio provincijal fra Miljenko, koji je u homiliji istaknuo povezujući blagdan svete Katarine Sijenske i svetoga Franje: „Potrebno je itekako savjesno i zauzeto raditi na svojoj formaciji, naobrazbi i razvijanju svojih ljudskih darova, intelektualnih i psihofizičkih sposobnosti. No u svemu tome ne zaboraviti na susrete s Božjom riječju – sa samim Gospodinom i dozvoliti mu da nam on objavi svoju mudrost i slavu. Upravo su to činili sv. Franjo i sv. Katarina. Posebno bih htio izdvojiti primjer sv. Franje u ovoj

godini kad slavimo 800. obljetnicu njegovih rana – stigmi. Poznato nam je da je on često odlazio na samotna mjesta kako bi bio sam s Gospodinom i kako bi se tu u njegovu društvu mogao sagledati prijedeni put i pogledati ono što ga čeka. Tu se on obnavljao i dopuštao Bogu da ga preobražava i suobličuje na sliku Isusa Krista. Posebni takav susret preobrazbe dogodio se na La Verni točno prije 800 godina. To je ono što je i nama danas jako potrebno. A često se ponašamo kao da nam to nije važno, ili si kažemo, dobro je to, pa ako bude vremena, a vremena se na taj način često ne nađe. Naime, povuku nas aktivnosti, povuče nas rutina u kojoj mislimo da vladamo situacijom, a onda zapadamo u gužvu, buku i nemir te je teško čuti Božji glas. Upravo tada je potrebno stati i vratiti se Gospodinu, jer samo na taj način ostajemo maleni i otvoreni za njegovu inicijativu. Često znam reći da nam je susret s Gospodinom potreban upravo zato da bi naša djela bila manje naša a više Božja! Vjerujem da nam je svima znano da kroz kontemplativno slušanje Božjeg glasa u svome životu vidimo sve jasnije, odnosno na Božji način. Tada ako i dođu poteškoće, ne uznemiruju nas previše, jer vjerujemo da Bog sve može izvesti na dobro. U takvom svjetlu, gledajući Božjim očima, lakše nam je prihvatiti i naše bližnje i u njima prepoznati svoju braću i sestre. U takvom duhu, možemo lakše oprostiti, ako nas netko povrijedi, biti strpljivi sa slabostima svoje braće, ne kritizirajući ih, nego im nastojati pomoći, ako u bilo čemu ne uspijevaju biti po Božjoj volji. To znači živjeti pravo kršćansko, a onda i franjevačko bratstvo. Znamo da je Isus Krist prava slika Boga, ali u isto vrijeme i slika svih malenih i jednostavnih. On je sebe oplijenio i uzeo lik sluga! Da bismo susreli Boga, potrebno je susresti Isusa Krista. Ali

isto tako možemo reći, da bismo susreli Krista, potrebno je susresti i prihvatiti malene. Zato je nama franjevcima važno bratstvo i u malenima i prezrenima susretati Krista.“

Drugi dan kapitula započeo je molitvom Jutarnje iz Časoslova te se nastavio zasjedanjima o važnim temama za život provincijskog bratstva. U prvom redu, uz prisutnost pravnog stručnjaka gospodina Marka Andrijanića, koji je kapitularcima pojasnio određena imovinskoppravna pitanja. Važna odluka koju je izvanredni kapitul donio jest da je samostan Sv. Jere u Visu u kanonskom smislu privremeno suspendiran i pripojen samostanu Sv. Frane u Splitu, ponajprije zbog bolje organizacije i kvalitetnijega bratskoga života.

Drugi dan kapitula završio je euharistijskim slavljem u Bazilici, koje je predslavio fra Igor Salmić u prilici sedmoga utorka u čast sv. Antuna.

Kapitul je završio bratskim druženjem u radosti susreta i nadi ostvarenja novih i važnih projekata za budućnost provincijskog bratstva franjevac konventualaca u svjetlu obnovljenih zakonodavnih smjernica.

ODRŽAN ŠESTI ANTUNOVSKI HOD MLADIH

Veliko okupljanje mladih iz Zagreba, Sesvetskih Sela, Zagrebačke nadbiskupije, ali – iz godine u godinu – sve više i iz drugih dijelova Hrvatske i nekoliko europskih zemalja, održano je šesti put u subotu, 8. lipnja 2024., u sklopu Antunovskog hoda u kojem je 11.000 njih sudjelovalo od sesvetske župe Sv. Antuna Padovanskog, na periferijama glavnoga grada, do njegova samoga srca: bazilike Sv. Antuna Padovanskog na Svetome Duhu.

Oko jedanaest tisuća mladih svoj 16 kilometara dug hodočasnički put započeli su najprije svetom misom, a obogatili su ga u hodu molitvom, pjesmom i tišinom, ali i glasnim i rasplesanim slavljenjem pogotovo na zagrebačkom središnjem trgu, što je trajalo više od sat i pol vremena i u konačnici dolaskom do Svetoga Duha, bdijenjem i slavljenjem pred Presvetim, a sve uoči četvrtka, 13. lipnja, kada slavimo svetkovinu sv. Antuna. Geslo 6. Antunovskog hoda mladih bilo je „Tko daje srce daje sve“.

Ovaj gotovo desetosatni hod zajedničkim snagama organiziraju Centar za duhovna zvanja franjevac konventualaca, dvije spomenute župe Sv. Antuna Padovanskog uz podršku Evangelizacijske zajednice „Sveti Duh“ predvođene svojim voditeljem i inicijatorom Hoda fra Stjepanom Brčinom.

Fra Stjepan je predslavio i podnevnu svetu misu kojom Hod započinje, a pri kraju samoga hodočašća još u Hodu od Trga bana Josipa Jelačića do Svetoga Duha, za Informativnu katoličku agenciju je izjavio da ovo događanje duhovno budi i Zagreb i Hrvatsku „jer smo vidjeli da mladima ne smeta ni sunce ni umor ni ništa drugo i da slave Boga ovakvim srcem i radošću tako da mislim da je ovo doista jedno veliko du-

hovno buđenje". Svetoj misi prethodio je pret-program, koji je animirala Evangelizacijska zajednica „Sveti Duh“, a na svetoj misi je pjevao domaći zbor mladih iz Sesevetskih Sela.

Na početku svete mise, nazočne je u ime organizatora, Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, pozdravio delegat provincijskog ministra fra Miljenka Hontića, fra Vladimir Vidović, definitor. Fra Vladimir je istaknuo radost i oduševljenje širenja Božje ljubavi i naše radosti u snazi svjedočanstva i evangelizacije po zagovoru svetog Antuna.

Uz sudionike iz svih dijelova Hrvatske, pogotovo od onuda gdje djeluju franjevci konventualci, bili su tu i mladi, kao i prošle godine, iz Bosne i Hercegovine, Njemačke, Austrije, Švicarske, Slovenije, Srbije te drugih zemalja, poput Makedonije, iz Strumice (koji su nam rekli da im je ovo drugi dolazak na Antunovski hod). Oduševila ih je prošlogodišnja atmosfera, pogotovo toliki broj mladih i njihovo zajedništvo, a i svi drugi koje smo također susreli potvrdili su da je svaka-

ko najdojmljivije slavljenje i svjedočenje Boga na otvorenom.

„Dragi mladi, neka vam riječ sv. Antuna bude putokaz u hodu s Kristom. Propovijedajte Isusa svojim riječima i djelima. Zazivajte ga u trenucima napasti, razmišljate o njemu i čitajte njegove riječi“ – istaknuo je fra Stjepan.

Na Trgu bana Jelačića – nakon prve točke hodočasničke stanke i okrepe pri samostanu hercegovačkih fratara u Dubravi – bio je vrhunac i pjesmama i plesom, posebice igrokazom, uz animiranje članova Evangelizacijske zajednice u više od sat i pol vremena. U središtu glavnoga grada moglo se tako i slaviti i moliti Boga na koljenima, a dodajmo da je to prvi put bilo moguće pred velikom pozornicom otkako se prije šest godina krenulo s Hodom.

Završna dionica puta nastavila se Ilicom do svetoduškog brežuljka i bazilike Sv. Antuna Padovanskog, gdje su franjevci konventualci i drugi brojni vjernici, koji nisu pješačili, dočekali hodočasnike, a finale i ovoga puta bilo je u pretijesnome Antunovom svetištu, koje trajno čuva Svečeve relikvije. Mnogi su molili i sjedeći na ulici, a gotovo dvostruko više sudionika (jedanaest tisuća) u odnosu na prošlu godinu, učinilo je to da iako je bio najavljen kraj programa iza 21,00 sati, još punih pola sata i više sudionici hodočasničkog pješačenja su se slijevali iz Ilice na Sveti Duh.

Neumorna pjesma, ples i molitva uz glazbenu animaciju slavljeničkog tima „Ješua“ – te prijenosa na dva videozida izvan bazilike – završili su u noći, a neki su sve to nastavili neko vrijeme i u dvorištu svetišta.

Pri ulasku u Baziliku, hodočasnike je tradicionalno dočekaio rektor i župnik, fra Ivan M. Lotar

uz škropljenje blagoslovljenom vodom, a nakon slavljenja uputio je nazočnima riječi dobrodošlice, istaknuvši da je „ovo nešto neviđeno i nevjerojatno“. Zatim je zahvalio svim redarima, policiji, hitnim službama, svim dobročiniteljima, fratriba koji satima neumorno ispovijedaju svakog četvrtka na susretu za mlade, a napose su-bratu koji je podnio najveći dio tereta organizacije, fra Stjepanu.

Uslijedilo je zahvalno euharistijsko klanjanje i druženje.

Ovaj put novost je, uz rekordan broj sudionika, bila i ta da su na trasi Hoda podijelili 50 velikih svjetloplavih zastava onima koji su i na taj način sa svojih prozora željeli podržati mlade pješake, a na čelu procesije redovito je išao veliki drveni križ s prvostupanjskim relikvijama sv. Antuna Padovanskog. Druga novost je da će prvi put ove godine nakon Antunovskog hoda mladih organizatori krenuti i sa zahvalnim hodočašćem u Padovu. koje počinje u subotu, 22. lipnja, a već sada je popunjeno sedam autobusa. Treća novost su dva videozida, u odnosu na dosadašnji jedan, te laserska projekcija na Bazilici i zvoniku s ispisanim riječima: Sv. Antune, moli za nas.

ODRŽAN DRUGI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI

Od 16. do 21. lipnja ove godine održan je drugi turnus duhovnih vježbi za našu braću i to u creskom samostanu sv. Frane.

Sudjelovala su petnaestorica braće: Cres (3), Novi Marof (1), Pula (1) Split (2), Šibenik (1), Vinkovci (3), Zagreb (4). Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Ante Vučković franjevac i profesor na splitskom KBF-u.

Za temu, duhovnik je izabrao Evanđelje po Marku te iz njega izdvojio brojne teme za svakodnevni život braće, posebno se osvrnuvši na Isusova ozdraviteljska čuda te govore o Kruhu života.

Braća su imala dovoljno vremena i za osobnu molitvu i razmatranje te euharistijsko klanjanje u tišini. Sveta misa slavila se svakodnevno uz pjesmu i prigodnu homiliju. Bilo je vremena i, za svima tako potreban, odmor duše i tijela, a tomu je poslužilo i lijepo vrijeme.

U utorak i srijedu braću samostana i sudionike duhovnih vježbi posjetili fra Miljenko Honti, provincijski ministar, i fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije. Iako su oni imali poslovni susret s predstavnicima biskupije i grada u vezi s organizacijom proslave petsto godišnjice smrti prvoga generalnog ministra OFMConv., nakon podjele Reda, Fra Miljenko je jedan dan predslavio euharistijsko slavlje s braćom u duhovnim vježbama te braći poželio uspješan nastavak duhovnih vježbi te dobru duhovnu i cjelokupnu obnovu.

Zahvaljujemo na gostoprimstvu domaćinima fra Ferdinandu, fra Ljudevitu i fra Mateju na čelu s gvardijanom, fra Vitomirom.

Vjerujemo kako su duhovne vježbe urodile lijepim plodovima za posvećeni život braće i da su mogli skupiti duhovne snage za povratak u svakodnevnicu.

3. RAD DEFINITORIJA

OSAMNAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 18. sjednica Definitorija održana je u srijedu i četvrtak, 17.-18. siječnja 2024., u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija.

Sjednica Definitorija započela je molitvom u klerikatskoj kapelici Sv. Josipa Kupertinskog. Nastavilo se radom u prostorijama Provincijalata, pa je uslijedio osvrt na zapisnik prošle, 17. sjednice Definitorija, te je glasanjem usvojen.

U točkama dnevnog reda raspravljalo se o budućem sazivu predstavnika provincijskih komisija, koji bi trebali predstaviti djelovanje i planove za povjerene im komisije; pročitano je izvješće egzaktora i ekonoma Provincije, kao i ravnatelja Doma sv. Antuna Padovanskog i predsjednika u-redničkog vijeća Veritasa, koja su trebala biti pripremljena za sastanak gvardijana s upravom Provincije. Predloženi dnevni red sastanka gvardijana s Upravom Provincije je izmijenjen zbog najavljenog dolaska generalnog asistenta fra Igora Salmića, koji je najavio da je spreman predslaviti euharistijsko slavlje u bazilici sv. Antuna Padovanskog. Predložen je datum Izvanrednoga provincijskog kapitula za dane 29. i 30. travnja 2024. g. u Zagrebu, što je također jedna od tema rasprave na sastanku s gvardijanima. Nadalje, Definitorij je upoznat s dopisom provincijskog ministra Američke provincije sv. Bonaventure fra Paula Josepha Langevina, koji je izvijestio o otvorenosti i želji fra Dominika Levaka da se uključi u našu Provinciju na (ne)određeno vrijeme. Raspravljalo se o situaciji zajednice u samostanu sv. Jere na Visu, te je fra Martin Jaković iznio neke informacije glede zdravstvenog stanja fra Pere Kelave. O temi odgajanja, provincijski ministar je informirao definitore kako je sa svim odgajanicima osobno razgovarao u proteklom razdoblju, te je, upoznat s mišljenjem odgojitelja, kratko predstavio stanje u našim odgojnim ustanovama, ističući kako je za sljedeću godinu novicijata još uvijek nesiguran točan broj kandidata. Nadalje, o Provincijal je upoznao Definitorij kako će naš postulante Dominik Milanović boraviti u formativnoj kući u Bresciji u razdoblju od kraja siječnja do kraja svibnja o. g. Odobren je, od strane Definitorija, povećani iznos davanja Provincije samostanu Svetog Duha za naše odgajanje poradi poskupljenja troškova života (za svakog odgajnika 20 eura po danu). Pročitana je i odobrena molba creskog samostana o prodaji sta-

rog i kupnji novog automobila, kao i razrješenje dosadašnjega samostanskog egzaktora i imenovanje novog. Uz temu duhovnih vježbi koje će se održavati ove godine, otvorila se rasprava o nužnosti održavanja trećeg turnusa duhovnih vježbi u Splitu, poradi malog broja sudionika prošlih godina i otežanosti u pronalaženju voditelja tog turnusa.

Drugi dan sjednice započeo je radom na Provincijskim statutima, koje bi trebalo izmijeniti u određenim člancima poradi bolje jasnoće i preciznosti.

Sljedeća sjednica Definitorija predviđena je za 29. veljače 2024.

DEVETNAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 19. sjednica Definitorija održana je u četvrtak popodne i petak prijepodne, 22.-23. veljače 2024., u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. U četvrtak sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija, dok je u petak fra Zlatko Vlahek bio opravdano odsutan.

Sjednica Definitorija započela je molitvom u klerikatskoj kapelici Sv. Josipa Kupertinskog. Nastavilo se u popodnevnim satima nakon dopodnevnog susreta s Definitorijem Slovenske provincije. Sjednica je započela po dnevnom redu u prostorijama Provincijalata te je uslijedio osvrt na zapisnik prošle, 18. sjednice Definitorija. Poradi preciznijeg formuliranja određenih točaka prošle sjednice Definitorija, glasovanju se nije pristupilo nego će se to učiniti na sljedećoj sjednici.

Provincijski ministar upoznao je članove Definitorija sa sadržajem Generalova pisma glede novicijata u Asizu, te će se pismo prevesti i poslati braći Provincije. Na sjednicu je pristigao odvjetnik koji već ima iskustvo u sklapanju pravnih ugovora najma crkvenih nekretnina naših (nad)biskupija te je iznio svoje mišljenje u vezi s iznajmljivanjem zemljišta na Cresu. Dogovoreno je da se do Izvanrednoga provincijskog kapitula dobro istraže relevantne informacije o tržišnoj vrijednosti zemljišta i vlasništvu spornih čestica, te da se na Izvanrednom kapitolu predstavi cjelovito stanje i upoznaju braća sa svim posljedicama najma. Nakon odluke kapitula moglo bi se pristupiti ili ne pristupiti sklapanju kvalitetnog ugovora koji će zaštititi interese Provincije. U nastavku rasprave točaka dnevnog reda, Definitorij je upoznat sa situacijom viškog samostana i sa zdravstvenim stanjem fra Pere Kelave te se razgovaralo o mogućim rješenjima novonastale si-

tuacije. Uz neka ekonomska pitanja istog samostana, naglasilo se kako bi trebalo započeti obnovu samostanskih soba. O. Provincijal je upoznao Definitorij sa željom dolaska fra Dominika Levaka i ove godine u našu Provinciju. Nastavno tome, trebala bi se izraditi konvencija glede dolaska fra Dominika i definirati sve uvjete. Dolazak fra Dominika u našu Provinciju očekuje se početkom travnja ove godine. Provincijal je nadalje informirao defintore da će fra Zdravko Tubar 9. travnja ići na operaciju koljena. U tom smislu bit će potrebna ispomoć u samostanu u Molvama, a koju će po mogućnosti pružiti braća iz zagrebačkog samostana. Glede točke u kojoj je Provincijal informirao defintore o zamolbi fra Josipa Blaževića za dopuštenje početka pregovora za kupnju zgrade i zemljišta uz samostan u Vinokovcima, odlučeno je da se uđe u pregovore tako da se utvrdi vlasničko stanje na interesnim česticama te da se prouči stanje pravne naravi. Definitorij je odobrio molbu vinkovačkog samostana za oslobađanje davanja 20% Provinciji za namjenska sredstva koja se skupljaju za klimatičarski uređaj u crkvi u Novom Selu. O. Provincijal je izvijestio o stanju s odgajanicima u noviciatu i postulaturi. Iznio je kratak izvještaj o razgovoru s novacima. Također je izvijestio Definitorij o trojici postulanata koji su napustili našu zajednicu.

Pod točkom razno bilo je govora o dolasku relikvija sv. Franje Asiškog u listopadu u Hrvatsku, organizaciji mjesta i datuma Dana Provincije i planerskom susretu gvardijana te o kandidatima za svečane zavjete ove godine.

Sjednica je završila molitvom te najavom da će sljedeća sjednica Definitorija biti dogovorena naknadno.

DVADESETA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 20. sjednica Definitorija održana je u četvrtak, 14. ožujka 2024. g., u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija.

Nakon uvodne molitve u klerikatskoj kapelici Sv. Josipa Kupertinskog, nastavilo se radom sjednice prema točkama dnevnog reda. Nakon što su prethodno tekstovi zapisnika 18. i 19. sjednice bili poslani defintorima, pristupilo se glasanju, te su tekstovi sjednice usvojeni.

Pročitana je molba fra Antuna Radovanića koji traži eksklaustraciju na tri godine. Nakon otvorene rasprave, odlučeno je da će se molba pro-

slijediti Generalnom definitoriju, uz priložen *votum* provincijskog ministra fra Miljenka Hontića. Nakon posljednjega korizmenog susreta o. Provincijala s našom braćom u Njemačkoj, istaknulo se kako su troškovi porasli u posljednje vrijeme, te bi se trebalo povećati mjesečna davanja braći u Njemačkoj. Prijedlog je na sjednici Definitorija stavljen na glasovanje, te je odobren. Molba pulskog samostana, u kojoj se traži spajanje samostanskih službi ekonoma i egzaktora u jednoj osobi je usvojena. Definitorij je upoznat s poslanom konvencijom između naše i Američke provincije o dolasku fra Dominika Levaka u Hrvatsku, uz određene napomene koje bi trebalo nadodati. Kao što je već bilo najavljeno, fra Dominik Levak početkom travnja o. g. stiže u Hrvatsku.

Pod točkom razno bilo je govora o ideji izgradnje podzemne garaže na Svetom Duhu, o čemu postoje idejni planovi te bi se o tome pitalo braću Provincije na Izvanrednom kapitolu da li su suglasni za realizaciju ove ideje. O. Provincijal je iznio novosti i prijedloge glede najma zemljišta na Cresu. Nadalje, Definitorij je upoznat sa zdravstvenim stanjem fra Pere Kelave te ažuriranim informacijama glede dolaska relikvija sv. Franje Asiškog u listopadu u Hrvatsku. Po završetku rasprave točaka dnevnog reda, pristupilo se zajedničkom radu na Provincijskim statutima. Odlučeno je da će se radni predložak Provincijskih statuta nakon uskrasnih blagdana poslati braći kapitularcima.

Sjednica je završila molitvom te najavom da će sljedeća sjednica Definitorija biti 24. i 25. travnja o.g.

DVADESETIPRVA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 21. sjednica Definitorija održana je u srijedu i četvrtak, 24. i 25. travnja 2024. g., u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija.

Nakon uvodne molitve, nastavilo se radom sjednice prema točkama dnevnog reda. Nakon što je prethodno tekst zapisnika 20. sjednice bio poslan Defintorima, pristupilo se glasovanju, te je tekst prošle sjednice usvojen. Budući da se u srijedu, 24. travnja o. g. u prijedopodnevnim satima održao susret slovenske i hrvatske braće franjevac konventualaca, provincijski ministar fra Miljenko Hontić kratko se osvrnuo na protekli susret istaknuvši činjenicu da je lijep broj braće naše Provincije sudjelovao na susretu.

U točkama dnevnog reda prvog dana sjednice Definitorija pročitana je molba pulskog samostana o davanju jedne od dvorana u najam zajednici Neokatekumenskog puta, što je odobreno; pročitano je informativno pismo o zdravstvenom stanju i zamolbe jednoga našeg brata; raspravljalo se o ovogodišnjim kandidatima za polaganje svećanih zavjeta iako još nisu stigla izvješća njihovih odgojitelja; nadalje, Definitorij je upoznat s molbom za suizdavanje monografije creskog samostana te se raspravljalo o dnevnom redu Izvanrednog provincijskoga kapitula.

Drugi dan sjednice, u četvrtak, 25. travnja o. g. započeo je molitvenim trenutkom u klerikatskoj kapelici sv. Josipa Kupertinskog. Nakon toga se u prostorijama Provincijalata sjednica Definitorija nastavila prema točkama dnevnog reda. Na sjednicu je pristigao ekonom Provincije, fra Marko Vrdoljak, koji je podnio tromjesečno ekonomsko izvješće za proteklo razdoblje. Također je i izvješće za proteklo tromjesečno razdoblje pročitao egzaktor Provincije, fra Josip Petonjić. Nastavno na temu Izvanrednoga provincijskoga kapitula, predloženo je da se braća kapitularci informiraju o mogućem najmu zemljišta na Cresu, statusu viškog samostana te je usvojena metodologija rada izmjenjena na Provincijskim statutima koja će uslijediti na kapitolu. U daljnjem tijeku rada sjednice, otvorilo se pitanje proslave Dana Provincije i Planerskog susreta gvardijana, što će biti odlučeno nakon što će kapitularci dati konkretne prijedloge mjesta i datuma. Na sjednicu je pristigao fra Stjepan Brčina, koji je upoznao s radom i tijekom organizacije VI. Antunovskog hoda u lipnju ove godine. Definitorij je upoznat sa zdravstvenim stanjem fra Miroslava Štubana, koji se trenutno nalazi u zagrebačkom samostanu, te predviđenim terminima pretraga koje treba obaviti sljedećih dana.

Sjednica je završila molitvom te najavom da će sljedeća sjednica Definitorija biti 13. svibnja o. g.

DVADESETDRUGA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 22. sjednica Definitorija održana je u ponedjeljak, 13. svibnja 2024. g., u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali svi članovi Definitorija.

Nakon uvodne molitve, nastavilo se radom sjednice prema točkama dnevnog reda. U uvodnom govoru, o. Provincijal se osvrnuo na protekli Izvanredni provincijski kapitul te na neke nove informacije glede točaka prošle sjednice Defini-

torija. U dvoranu Definitorija pozvan je vicepostulator kauze o. Celestina Tomića, fra Franjo Čolakovac, koji je Definitore upoznao s dosadašnjim radom te aktivnostima koje namjerava ostvariti. Definitorij je upoznat s dopisom jednog brata koji predlaže novo izdanje knjige „Moj dnevnik“ o. Celestina Tomića. Najavljeni dolazak relikvija sv. Franje Asiškog iz Asiza u listopadu o. g. bit će prema rasporedu koji će o. Provincijal dogovoriti s gvardijanima samostana (koji su se prijavili) te će naknadno biti objavljen. Nadalje, mjesto proslave Dana Provincije bit će u Splitu na sam dan 30. rujna u popodnevnim satima. Detaljni program bit će naknadno poslan. Pod točkom razno, istaknuto je kako bi o. Provincijal trebao imenovati svoga delegata za VI. Antunovski hod u lipnju, budući da će o. Provincijal tog dana sudjelovati na slavlju ređenja novoga požeškog biskupa. Definitorij je upoznat sa planovima rada glede pastoralnog centra u Molvama; s ljetnim programom za postulante i bogoslove; s planiranjima i organizacijom glede trajne formacije u rujnu o. g. Na kraju sjednice o. Provincijal je upoznao Definitore sa zdravstvenim stanjem fra Miroslava Štubana.

Sjednica je završila molitvom, a termin sljedeće sjednice bit će naknadno objavljen.

4. NAŠI MLADI

POHOD O. PROVINCIJALA I TAJNIKA PROVINCIJE NOVACIMA U ITALIJU

Dana 26. siječnja u popodnevrim satima, provincijski ministar fra Miljenko Hontić, tajnik Provincije fra Zlatko Vlahek i postulant druge godine Dominik Milanović zaputili su se u samostan sv. Franje Asiškog u Bresciju. Naime, naš postulant Dominik provest će izvjesno vrijeme u odgojnoj kući u Bresciji zajedno s drugim postulantima talijanskih provincija, kako bi bolje unaprijedio talijanski jezik.

Drugog dana boravka u Italiji, fra Miljenko i fra Zlatko krenuli su u posjet novacima u Asiz. U Asizu naši novaci, fra Adrijan Marušić, fra Luka Tetec i fra Jerko Šuperba, radosno su dočekali braću. Bila je to prigoda o. Provincijala razgovarati sa svakim pojedinim novakom, magistrom novaka i Kustosom Svetog Samostana o duhovnom i intelektualnom rastu naših novaka. Novaci u Asizu su zadovoljni, dobrog su zdravlja, s naglašenom nostalgijom za Hrvatsku i braćom Provincije.

U nedjelju 28. siječnja provincijal fra Miljenko i tajnik fra Zlatko sudjelovali su u euharistijskom slavlju koje je predvodio Kustos Svetog Samostana fra Marko Moroni. Bila je to prigoda preporučiti u zagovor sv. Franje Asiškog svu braću Provincije, posebno one koji su bolesni ili prolaze kroz razdoblja krize (kušnje). Nakon ručka, oprostivši se od novaka, o. Provincijal i tajnik su se zaputili u Rim.

Boravak u Rimu bila je prigoda posjetiti fra Erika Matejaka, te je o. Provincijal razgovarao s njim i s magistrom postnovaka fra Adamom Macikom. Fra Erik je ove godine kandidat za polaganje doživotnih zavjeta, te se u tom vidu razgovaralo o ljetnom razdoblju i drugom noviciatu koji traje mjesec dana.

U utorak 30. siječnja o. Provincijal i Tajnik u ranim jutarnjim satima krenuli su na put povratka u Hrvatsku. Na putu u Padovu su posjetili novake fra Andiju Ćorluku, fra Marka Laštru i fra Blaža Žagača. O. Provincijal je također sa svakim novakom posebno razgovarao kao i s njihovim odgojiteljem. Novaci u Padovi su vidno zadovoljni programom i životom u samostanu u Padovi, no ne kriju početak odbrojanja dana povratka u Hrvatsku.

Nakon obavljenih razgovora i molitve u bazilici sv. Antuna Padovanskog, fra Miljenko i fra Zlatko krenuli su na put povratka u Zagreb.

DUHOVNE VJEŽBE ODGAJANIKA

U samostanu svetoga Frane u Splitu, od 23. do 28. veljače su održane duhovne vježbe za odgajanike naše provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca.

Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Ivan Bradarić, član naše provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, gvardijan samostana sv. Antuna Padovanskoga i župnik župe sv. Josipa Radnika u Galdovu, Sisak. Tema duhovnih vježbi je bila zvanje kroz Bibliju i franjevačke izvore.

Na duhovnim vježbama sudjelovala su trojica bogoslova, četvorica postulanata i sjemeništara.

Svaki dan je započinjao sa zajedničkom molitvom pozivnika, službe čitanja i jutarnje. U danu su bila dva predavanja, jedno prijepodne u 9:30h i drugo poslijepodne u 16:00h. Fra Ivan je također i propovijedao na euharistijskim slavlji-
 ma koja su bila svaki dan u 11:30h. Dan je završavao jednom pobožnosti krunice, klanjanja ili križnoga puta, uz molitvu večernje. Također su u nedjelju, 25. veljače u sklopu duhovnih vježbi, ho-
 dočastili u Međugorje.

Odgajanci su bili izuzetno zadovoljni gostoprимstvom i pruženim zajedništvom splitskoga samostana. Također, vrlo su oduševljeni predavanjima i propovijedima duhovnika.

ANTUN DEVAJ,
 postulant

SUSRET BOGOSLOVA – JUNIORENTREFFEN I SUSRET VIŠIH POGLAVARA CENTRALNE EUROPSKE FEDERACIJE (CEF-A) OFMCONV.

Ovogodišnji redoviti susret bogoslova CEF-a održan je u samostanu naših franjevac konventualaca, Presvetog Trojstva u Beču, od 2. do 6. travnja 2024. Na susretu su sudjelovali postu-

lanti i bogoslovi naše Provincije u zajedništvu s odgojiteljem fra Stjepanom Brčinom i Provincijalom fra Miljenkom Hontićem. Ovom susretu su se pridružili kao gosti i petorica bogoslova iz našega Međunarodnog kolegija Seraphicum u Rimu i to iz Tanzanije, Burkin Faso, Indije, Uzbekistana te naš fra Erik iz Hrvatske.

Susret bogoslova imao je franjevačku tematiku: Otajstvo molitve, a kao predavači su bila naša braća iz bečkog samostana. Drugi dio susreta je vodio Generalni asistent, fra Igor Salmić, na kojem se razgovaralo o iskustvenim pitanjima našeg poziva.

Istovremeno sa susretom bogoslova odvijao se i susret viših redovničkih poglavara CEF-a, pod predsjedanjem predsjednika Federacije, fra Milana Kosa, slovenskog provincijala. Na susretu su sudjelovali poglavari iz već spomenute Slovenije, Njemačke, Hrvatske, Austrije – Švicarske, tri delegata poljskih provincija i rumunjske provincije, koji imaju svoje delegature u Njemačkoj. Bio je prisutan i delegat iz Nizozemske dok delegat iz Švedske nije mogao doći na susret. Oni su nakon izvješća iz svojih 'jurisdikcija' raspravljali o temama koje su od Generalne kurije poslane kao priprema za buduću generalnu kapitul, koji će se održati u mjesecu lipnju 2025. u Rimu.

Uz službene molitveno-radne susrete, braća su posjetila dvorac Schönbrunn, zatim opatiju Heiligenkreuz, najveće podzemno jezero u Europi Seegrotte te Austrijsku nacionalnu knjižnicu Österreichische Nationalbibliothek. Na povratku iz Beča, braća su posjetila samostan i svetište Maria Hilf u Grazu, gdje su ih tamošnja braća ugostila na ručku i kratkom druženju te time su završili svoje iskustvo ovogodišnjeg Juniorentreffena.

NEDJELJA DOBROG PASTIRA NA SVETOM DUHU U ZAGREBU

Povodom Nedjelje Dobrog Pastira odgajanci franjevac konventualaca su 21. travnja na Svetom Duhu nakon večernje svete mise organizirali kratki molitveno-pjevani program.

Nedjelja Dobrog Pastira je ujedno dan molitve za nova svećenička i redovnička zvanja. Tim povodom, već tradicionalno, odgajanci franje-

vaca konventualaca su na Svetom Duhu nakon nedjeljnih misa dijelili svoj godišnji časopis *Vox Minorum*, koji nudi zanimljive vijesti, priloge, svjedočanstva i intervjue popraćene fotografijama iz života formativne zajednice.

Ove godine, uz podjelu **Vox Minoruma**, sjemeništara, postulanti i bogoslovi Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca su nakon večernje svete mise u bazilici sv. Antuna Padovanskoga, uz sudjelovanje brojnih vjernika, organizirali kratki molitveno-pjevani program. Molitvu je predvodio fra Stjepan Brčina, a mladi kandidati su pjevali različite pjesme i marijanske hvalospjeve i antifone uz ravnanje prof. Antonije Janković. Na završetku molitve svi prisutni su zajedno otpjevali poznatu pjesmu "Krist na žalu".

SUSRET SJEMENIŠTARACA I ODGOJITELJA HRVATSKE I BIH

Pod geslom „U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!“ (Rim 12,11) od petka 10. svibnja do nedjelje 12. svibnja održan je tradicionalni godišnji susret sjemeništara i njihovih odgojitelja iz Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, na kojem su također sudjelovali naš sjemeništara Franjo Križanac i odgojitelj fra Zvonimir Pervan. Domaćin ovogodišnjeg susreta bilo je Međubiskupijsko sjemenište sa zagrebačke Šalate.

Na susretu je ukupno sudjelovalo dvadeset i osam sjemeništara i šest odgojitelja iz Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu, Nadbiskupskog sjemeništa „Petar Barbarić“ iz Travnika (BiH), Franjevačkog sjemeništa u Sinju te našeg Sjemeništa franjevac konventualaca sa Svetog Duha. Program je počeo u petak dolaskom u hodočasnički centar „Vincentinum“ u Novigradu na Dobri te pozdravom rektora šalatskog sjemeništa

preč. Matije Pavlakovića. Nakon smještaja i večere uslijedila je šetnja mjestom i krunica.

Središnji dan susreta bila je subota. Jutarnji dio programa obuhvaćao je molitvu časoslova te natjecanje u nogometu i šahu, a potom nakon ručka sudionici su se uputili prema Karlovcu i Krašiću. Osim obilaska Karlovca i upoznavanja njegove povijesti i znamenitosti, nezaobilazan je bio posjet Nacionalnom svetištu sv. Josipa, gdje je sudionike primio domaći župnik i rektor svetišta mons. Antun Sente, koji ih je upoznao s poviješću svetišta i pastoralnim radom s hodočasnici. Nakon molitve krunice sjemeništara i odgojitelji su imali priliku upoznati ostale znamenitosti Karlovca vožnjom kroz grad i panoramskim razgledavanjem a potom su se uputili prema Krašiću, gdje su se okupili na euharistijskom klanjanju i slavlju euharistije koje je predvodio mons. Juraj Batelja, potičući ih na velikodušnost, oduševljenje, radost u srcu, sreću u duši, nadahnjujući se primjerom bl. Alojzija Stepinca. Nakon misnog slavlja domaći župnik vlč.

Ivan Vučak sa svojim suradnicima je pripremio večeru za sudionike, tijekom koje su imali priliku čuti svjedočanstvo domaćeg sina, mons. Jurja Jezerinca, o danima sužanjstva bl. Alojzija Stepinca, kojega je osobno upoznao tijekom blaženikova kućnog pritvora. Nakon večere sjemeništarci i odgojitelji su obišli spomen-dom bl. Alojzija i upoznali se s nekim detaljima iz njegova života.

U nedjelju ujutro sudionici su sudjelovali na svetoj misi u župnoj crkvi u Novigradu na Dobri, koju je predvodio fra Zvonimir Pervan, a propovijedao rektor iz Travnika preč. Željko Marić. Na-

kon svete mise uslijedio je ručak i završetak susreta. Odgojitelji su dogovorili da će domaćin idućeg susreta biti Nadbiskupsko sjemenište „Petar Barbarić“ iz Travnika.

FRANJO KRIŽANAC,
sjemeništarc

OBAVIJESTI IZ POSTULATURE

Krajem siječnja 2024. g. svojevoljno je našu zajednicu napustio **Marko Čulo**, nakon pet mjeseci postulature.

Početkom veljače Postulaturu su napustili: **Vedran Mišić**, svojevoljno nakon godinu i pol dana boravka u našoj zajednici, te **Josip Đorđić** kojemu je savjetovano da napusti našu zajednicu nakon godinu i pol dana boravka u našoj zajednici, budući da nije zadovoljio kriterije naše zajednice.

Želimo svako dobro i Božji blagoslov u daljnjem životu Marku, Vedranu i Josipu, a svoj braći Provincije toplo preporučamo u molitvu naše odgajanje i nova duhovna zvanja.

OBAVIJEST IZ KLERIKATA

Fra Erik Matejak bogoslov 4. godine filozofsko-teoloških studija, koji je posljednje dvije godine proveo u Internacionalnom kolegiju franjevac konventualaca sv. Bonaventure *Seraphicum* u Rimu, odlučio je nakon devet godina formacije napustiti našu zajednicu.

Fra Erika preporučamo u zagovor Blažene Djevice Marije da ga i nadalje prati i čuva na životnim putovima!

5. IZ NAŠIH SAMOSTANA

PROSLAVLJEN SPOMENDAN SV. FILOMENE – MOLVE

U Marijinu svetištu u Molvama, 27. siječnja 2024., proslavljen je spomendan sv. Filomene. Duhovni program započeo je u 10,30 sati molitvom krunice. Slijedilo je euharistijsko slavlje, koje je predslavio vlč. Marko Domiter, tajnik varaždinskog biskupa.

U svojoj je propovijedi vlč. Domiter potaknuo prisutne da poput sv. Filomene izaberu Isusa u svojem životu te mu se kao i ona potpuno predaju:

„Sveta Filomena dopustila je Bogu da uđe u sav njezin život. A što mi danas činimo s Bogom? Bog nije nužno izbačen iz života ljudi, dapače, ljudi ne odustaju od vjere u Boga, ali Bog više nije Bog – izvor života, milosrdni Otac, sama Ljubav i Dobrota, svrha postojanja, nego ukras kojim se kitimo, ili poput kućanskog aparata koji uključimo kada ga zatrebamo ili jedan od hitnih brojeva u telefonskom imeniku za situacije kad zagusti. Ako je Bog ukras, onda ga trebamo da se pokažemo pred drugima – vjernici smo. Ako je poput kućanskog aparata, onda ga pospremaemo u ormar ili spremište, da ga gosti ne vide, jer nije zgodno da bude tu, smetat će. Ako je hitni broj – onda je vrlo rijetko u uporabi, bolje da ga ne trebaš. Vjernici danas vjeruju u Boga, ali često žive kao da Boga nema. Izgovarajući ove

riječi, kad kažem: vjernici, mislim na sebe i vas. Naši su životni stavovi i opredjeljenja uvjetovani željom da nam bude dobro, ali nisu pokrenuti vjerom u Boga, koji nas je stavio na put života kojemu je cilj On sâm.

Sveta Filomena, djevica i mučenica prvih kršćanskih stoljeća, čiju svetost danas slavimo, jedna je od nebrojenih hodočasnica na ovoj zemlji koja je, milošću Božjom, upoznala Isusa Krista preko svoje obitelji. Filomena se oduševila za Isusa – prepoznala je da je Isus pravi put za život na zemlji, uvidjela je da ne može njezin život biti isti nakon upoznavanja i susreta s Isusom. Tko jednom izabere Isusa, taj ga bira svaki dan”.

Svoju je propovijed vlč. Domiter završio riječima: „Dragi brate, draga sestro, dragi župljani, dragi hodočasnici, dragi štovatelji svete Filomene! Budite hrabri. Ustrajte u svetoj vjeri u kojoj ste poučeni. Ne bojte se živjeti po zakonu Krista i Crkve. Donositi odluke života koje ne isključuju Isusa, koje Isusa ne čine ukrasom, sporednim likom, smetalom, zabavljačem, ispunjavateljem želja. Neka naši odabiri budu koraci na putu prema vječnosti, na putu za Isusom i prema Isusu. Neka naši životni izbori ne budu pogubni za nas – budimo uvijek sigurni da nas ono što činimo i živimo vodi k vječnoj radosti na nebesima. Neka nas ohrabre riječi blaženoga Alojzija Stepinca koje je izrekao na sudu: 'Znajte, Isus Krist je Bog! Za Njega smo spremni umirati!'”.

Nakon euharistijskog slavlja i zajedništva uz objed slijedilo je euharistijsko klanjanje te pobožnost sv. Filomeni.

U proslavi su sudjelovali hodočasnici iz Lobra, Svetog Križa Začretje, Velike Gorice, Zagreba, Bjelovara, Koprivnice sa svojim svećenicima te hodočasnici iz okolnih mjesta. Hodočasnici su pohodili i zavjetnu kapelicu Majke Božje Molvarske te se uz pjesmu i molitvu utekli u zagovor svoje nebeske Majke.

STEPINČEVO 2024. – CRKVA SV. FRANE NA OBALI – SPLIT

U crkvi sv. Frane u Splitu i ove je godine svečano proslavljen blagdan bl. Alojzija Stepinca. U trodnevnoj pripravi sudjelovali su mons. Juraj Batelja, fra Jerko Kolovrat i fra Josip Dolić. Prvu večer propovjednik mons. Batelja posebno je istaknuo Stepinca u kontekstu teških vremena u kojima je trebalo svjedočiti Boga i biti uz svoj narod. Stepinčeva vjernost do mučeničke smrti i danas je istinski primjer prave ljubavi prema Bogu, svome narodu i čovjeku. Druge večeri fra Jerko je istaknuo kreposti i vrline kard. Stepinca. Bio je hrabar u ispovijedanju vjere, ljubio je istinu, živio odgovorno po savjesti i njegovao nadu da Bog sve upravlja na dobro i spasenje čovjeka. Trećeg dana fra Josip je promišljao o kard. Stepincu na temelju evanđelja o gluhom mucavcu kojega je Isus ozdravio riječima – Otvori se! Govorio je o kardinalovu beskompromisnom pouzdanju i čvrstoj vjeri u Boga koji ozdravlja duh i tijelo. Bl. Alojzije čini sve kako bi pomogao onima koji su zatražili njegovu pomoć. Stepinac i nas potiče da ljudima u potrebi posvetimo svoje vrijeme i pokažemo kršćansku ljubav i milosrđe. Na svetim misama pjevali su: zbor sv. Frane, zbor župe sv. Stjepana i zbor sestara milosrdnica.

Prve večeri nakon mise, u organizaciji Družbe Braće Hrvatskoga Zmaja, bilo je predstavljanje knjige mons. Batelje o progonu i mučeništvu bl. Alojzija, a trećeg dana je nakon euharistijskog slavlja prikazan film o suđenju Stepincu, o kojemu je progovorio mons. Dugalić i prisutnima objasnio snagu i moć medija i politike koji su kardinala osudili unatoč njegovoj nevinosti. U

programu je bilo vokalnih nastupa te pjesničkih izričaja o našem kardinalu.

Blagdan bl. Alojzija Stepinca proslavljen je misama u 7,30, 10 i 19 sati. U 14 sati je bila „Ura preminuća“, na kojoj se promišljalo o njegovim posljednjim trenucima života na zemlji. Čitao se izvještaj o njegovu preminuću i molila krunica uz tekstove kardinalovih propovijedi. Svečano euharistijsko slavlje blagdana predslavio je mons. Vladimir Dugalić uz suslavitelje fra Damjana Glavaša, fra Martina Jakovića i fra Roka Bedalova. Propovjednik je govorio o Stepincu, koji je unatoč svemu ostao sa svojim narodom i hrabrio ljude da ostanu vjerni Bogu, da nema kompromisa sa zlom i Zlim i da samo istina oslobađa i donosi radost života. Istaknuo je da treba dobro upoznati život našeg blaženika i tada ćemo otkriti njegovu svetost na koju smo i mi pozvani. U asistenciji su bili franjevački bogoslovi.

Na kraju svete mise svi zajedno su izmolili molitvu za proglašenje kard. Stepinca svetim te su vjernici pristupali relikvijaru moleći njegov zagovor.

BLAGDAN JEZIKA SV. ANTE U ŠIBENIKU

Dana 18. veljače 2024. o Prvoj korizmenoj nedjelji u crkvi sv. Frane u Šibeniku, mjestu stoljetne antunovske tradicije i pobožnosti, proslavljen je i blagdan jezika sv. Ante Padovanskoga ili pučki „zimski sv. Ante“. U duhovnoj i molitvenoj povezanosti s braćom koja u Padovi čuvaju Svečeve svete zemne ostatke vjernici grada Šibenika spomenuli su se nekoliko rekognicija Svečeva tijela, a posebno one iz 1263. godine kada je sv. Bonaventura – pronasavši neraspadnut jezik – uskliknuo: „O jeziče blagoslovljeni, koji su uvijek blagoslivljao Gospodina i druge si blagoslivljati učio, sad je očito kakve te zasluge uzvisiše pred Bogom.“

Jutarnju misu u 8 sati predslavio je fra Augustin Kordić, a u 10,30 i 18 sati fra Josip Ivanović, gvardijan i rektor Svetišta. Nakon svetih misa vjernici su imali priliku štovati Svečeve relikvije.

U svojoj homiliji na večernjoj misi fra Josip je istaknuo "potrebu povući se u pustinju i dopustiti Bogu govoriti i preobraziti naš život u odlučan, ustrajan i sebedaran (...), slijedeći primjer sv. Ante koji se – poput Spasitelja – dopustio nagnati u pustinju i ondje se hraniti riječju Očevom da bi drugima postao hraniteljem". "Stoljeća neraspadnutoga jezika poučavaju nas kako poput sv. Ante treba imati tih, a istovremeno odlučan jezik u borbi za potrebne; kako imati jezik koji moli, tješi i ljubi; koji poučava kako blagoslivljati, a ne proklinjati." Po završetku večernje mise uslijedila je procesija sa svijećama i završna molitva i preporuka sv. Anti, a nakon toga i osobno štovanje relikvija.

Tijekom dana vjernici su imali priliku svojim priložima sudjelovati u humanitarnoj korizmenoj akciji Vinkovske mladeži pod vodstvom s. Elizabete Glasnović.

PROSLAVLJEN ROĐENDAN FRA PLACIDA CORTESEA U CRESU

Na inicijativu više vjernika koji pohađaju crkvu sv. Frane u Cresu, ovogodišnji rođendan sluge Božjega fra Placida Cortesea obilježen je svečanije nego ikad. Za tu prigodu, a sve u vidu skoro 80. obljetnice mučeničke smrti crespoga fra Placida, troje naših vjernika (Marizela, Magda i Ivan) sami su pripremili tekst i složili skladbu u počast sluge Božjega, svojevrsnu molitvu za njegovu beatifikaciju. Pod večernjom misom, u četvrtak 7. ožujka, u poprilično popunjenoj crkvi, pjesma je doživjela svojevrsnu promociju. Misu je u koncelebraciji gvardijana, fra Vitomira Glavaša i asistenciju fra Mateja Milića, predvodio fra Ljudevit Maračić, koji je u uvodu naglasio posebnost ovoga euharistijskog susreta. Potom je ma-

li ministrant Petar Anđelić, u maloj redovničkoj haljinici, recitirao prigodni uvod, da bi u homiliji fra Ljudevit posebno istaknuo neke podatke povezanosti sluge Božjega fra Placida sa svojim rodnim mjestom Cresom, te kratkim komentarom uveo u praizvedbu pjesme fra Placida u počast. Vjernici su u tišini i pažnji popratili ovu skladbu, koja je na kraju mise još jednom ponovljena. U to vrijeme isti ministrant je svim vjernicima podijelio posebno pripremljene ceduljice s različitim citatima iz fra Placidovih pisama i članaka, kao svakodnevni podsjetnik i pripremu najavljenog jubileja početkom studenoga ove godine. A svake će srijede, dana kada se na kraju svete mise zajedno moli za što skorije proglašenje blaženim fra Placida, odjekivati u crkvi i pjesma crespkih glazbenika u čast crespkom kandidatu za oltar.

DONACIJA HKM HANAU PUČKOJ KUHNJI NA ZAGREBAČKOM SVETOM DUHU

U Hrvatskoj katoličkoj misiji Hanau u Njemačkoj održana je od petka 8. do nedjelje 10. ožujka duhovna obnova koju je predvodio voditelj Pučke kuhinje na zagrebačkom Svetom Duhu i glavni urednik časopisa „Veritas – glasnik svetog Antuna Padovanskoga“, fra Vladimir Vidović.

Duhovna obnova organizirana je na inicijativu župnika fra Ivana Kovačevića. Prvog dana duhovne obnove, u petak 8. ožujka, u crkvi sv. Josipa u Hanau fra Vladimir je održao duhovni nagovor o temi obraćenja s ispitom savjesti te je potom uslijedila prilika za ispovijed i za slavlje mise.

Drugoga dana duhovne obnove, u subotu 9. ožujka, program je održan u crkvi sv. Petra i Pavla u Marburgu, sveučilišnom gradu i gradu zaštitnice Franjevačkoga svjetovnog reda, sv. Elizabete. Uz slavlje sakramenta pomirenja, voditelj duhovne obnove održao je duhovni nagovor i slavio misu uz propovijed. Posljednjega dana duhovne obnove, u nedjelju 10. ožujka, jutarnji dio programa održan je u crkvi sv. Luke u Fuldi, sjedištu biskupije, u kojem se okuplja zajednica hrvatskih vjernika.

Potom su uslijedile dvije mise u sjedištu misije u Hanau. Voditelj duhovne obnove u propovijedi je, tumačenjem riječi Božje, učvrstio i ohrabrio zajednicu vjernika na njihovu korizmenom hodu prema svetkovini Kristova uskrsnuća. Pozvao je okupljene vjernike na preispitivanje svoga života osobito u pitanju nasljedovanja Isusa Krista.

Također, fra Vladimir je govorio o poslanju i djelovanju Pučke kuhinje na zagrebačkom Svetom Duhu, upoznavši zajednicu s potrebama

brojnih ljudi koji svakodnevno dolaze u Pučku kuhinju te je tom prigodom od voditelja HKM-a Hanau fra Ivana Kovačevića primio donaciju u iznosu od pet tisuća eura.

„Iskreno i od srca izražavam najdublju zahvalnost prema Vama, poštovani fra Ivane, na pozivu i gostoprimstvu koje ste mi iskazali kao župnik i domaćin. Također sam vrlo zahvalan i Vašoj zajednici na velikodušnom daru i djelotvornoj ljubavi kojom ste iskazali brigu i pažnju za našu braću i sestre koji su u potrebi. Također, zahvaljujem i za sva dobročinstva koja ste nam redovito iskazivali i prije, svjedočeći konkretnu ljubav prema siromasima“, istaknuo je fra Vladimir u zahvalnom govoru prilikom primanja donacije.

HODOČAŠĆE U PADOVU

Kao pripremu za skori početak pobožnosti trinaest utoraka pred blagdan sv. Antuna, nekoliko naših samostana organiziralo je prigodno hodočašće u Padovu u subotu, 16. ožujka 2024. g. Tako su u Padovi hodočastili vjernici iz Pule, Šibenika i Siska.

Ponajprije su se vjernici u svetištu sv. Leopolda Mandića upoznali s ovim franjevačkim velikanom, izmolili zajedničke molitve te se uputili prema bazilici sv. Justine. I ovdje su ubrali mnoštvo zanimljivih informacija o ovoj svetici mučenici, povijesti drevne bazilike i života sv. Luke evanđelista, gdje se čuvaju njegovi posmrtni ostaci. Vrhunac hodočašća bio je posjet Svečevoj bazilici. Ispred bazilike hodočasnike je pozdravio i povijest bazilike u kontekstu života sv. Antuna Padovanskog protumačio fra Josip Ivanović, gvardijan samostana sv. Frane iz Šibenika i rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavlića. Svetu misu za sve hrvatske hodočasnike predslavio je fra Đuro Hontić, gvardijan

samostana sv. Frane iz Pule i župnik župe sv. Ivana Krstitelja iz Pule. Propovijedao je fra Ivan Bradarić, gvardijan samostana sv. Antuna Padovanskoga i župnik sv. Josipa Radnika iz Siska. Bila je to prigoda da braća posjete naše novake u Padovi te da se sukladno mogućnostima, zadrže u ugodnom i srdačnom razgovoru.

Hodočasnici su zajedno posjetili Arcellu i Camposampiero te su u večernjim satima zaključili hodočasnički dan i vratili se u svoje gradove.

Pobožnost trinaest utoraka započinje u utorak 19. ožujka, kada slavimo i blagdan sv. Josipa zaručnika Blažene Djevice Marije.

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ODRŽANA U BALINGENU I EBINGENU

Voditelj Pučke kuhinje na Svetom Duhu fra Vladimir Vidović predvodio je korizmenu duhov-

nu obnovu od petka 15. do nedjelje 17. ožujka u hrvatskim katoličkim zajednicama Balingen i Ebingen u Njemačkoj.

Fra Vladimir je u spomenute zajednice došao treći put, na poziv voditelja zajednica blaženog Alojzija Stepinca u Balingenu i sv. Nikole Tavelića u Ebingenu (Albtstadt), don Senka Antunovića, i pastoralnih vijeća spomenutih zajednica. Tema ovogodišnje duhovne obnove bila je „Obraćanje“, o čemu je fra Vladimir govorio u duhovnim nagovorima i propovijedima. Vjernike je također upoznao s radom Pučke kuhinje na Svetom Duhu i s potrebama brojnih korisnika koji svakodnevno ondje dolaze.

Na kraju zaključnog euharistijskoga slavlja, domaćini su voditelju duhovne obnove uručili donaciju za Pučku kuhinju u iznosu od 9 tisuća eura. Fra Vladimir im je zahvalio na toj pomoći, ali i na redovitom pomaganju djelovanja Pučke kuhinje.

U SISKU SVEČANO PROSLAVLJENA SVETKOVINA SV. JOSIPA

Blagdan sv. Josipa Radnika svečano je proslavljen u župi sv. Josipa Radnika u Sisku. Svetu misu u 8,00 sati predslavio je župni vikar fra Nikola Šantek, a svečanu svetu misu u 18,00 sati predslavio je župnik fra Ivan Bradarić.

Fra Ivan je u uvodu svete mise uočio kako vjernici ove župe rado slave i ovu svetkovinu kao što svečano slave i skori blagdan sv. Josipa Radnika, koji je glavni patron galdovačke župe, gdje od samih početaka djeluju naša subraća. Podudaranje pak današnje svetkovine sa slavljem prvoga utorka pred blagdan sv. Antuna Padovanskoga fra Ivan je povezao i protumačio divnim znakom koji nam nudi kršćanska ikonografija. Naime, za obojicu svetaca najčešći način likovnog prikaza je kako u naručju drže Dijete Isusa. Za Josipa znamo da je on bio hranitelj i čuvar Božanskoga Djeteta, te je zaista kao skrbnik i morao malenoga Isusa nositi u svome naručju, brinuti se o njemu, hraniti ga i čuvati. Ali, veza sv. Antuna s Djetetom Isusom vodi nas u mjestance Camposampiero pored Padove gdje se nekoliko mjeseci pred Svečevu smrt dogodila čudesna zgoda. Naime, grof Tiso, koji je ugostio sv. Antuna, bio je svjedok izvanredno lijepog iskustva što ga je Svetac imao dok je u svome naručju držao malenog Isusa. Svakako, poručio je fra Ivan u svojoj homiliji, dok je Josip držao stvarno dijete Isusa u svome naručju, Antun je imao svoje posebno duhovno iskustvo i susret s malenim Djetetom, a mi svi smo pozvani da također primimo Isusa, kroz riječ Božju i sakramentalno, i da ga čuvamo od raznih navala ovoga svijeta koje nam ga žele oteti, oduzeti, odgurnuti ga iz

našega života. I mi smo, zaključio je župnik, također čuvari malenoga Isusa.

Vjernici ove župe i brojni hodočasnici za današnji blagdan su se pripremali velikom deveticom, devet srijeda do blagdana. Svake srijede prije svete mise su molili kronicu sv. Josipa i litanije. Posebnost je u tome što ove molitve na koljenima predmole kršćanski muževi, mladići i očevi, a tako će i nastaviti sve do blagdana sv. Josipa Radnika.

KRIŽNI PUT OD GOSPE DO GOSPE PO MARJANU

U petak, 22. ožujka 2024. g., održan je tradicionalni „Križni put grada Splita od Gospe do Gospe po Marjanu“. Ovo je 31. put kako se održava ova pobožnost. Okupio se veliki broj vjernika. U nošenju križa i čitanju tekstova sudjelovali su predstavnici župa katedralnog dekanata, MUP-a, redovnice, franjevački bogoslovi, Marijina Legija, mladi, ugostitelji. Križni put je vodio don Franjo Frankopan Velić, generalni vikar Nadbiskupije, zajedno s fra Martinom Jakovićem, gvardijanom samostana Sv. Frane. U hodu od postaje do postaje molilo se na razne nakane. Uz molitvene zazive pjevali smo korizmene pjesme.

Put križa je završio blagoslovom ispred uspinjanja prema crkvi Gospe od sedam Žalosti. Na prostoru iza crkve Gospe od sedam Žalosti slavili smo svetu misu. Fra Roko Bedalov, župni vikar, bio je na raspolaganju za svetu ispovijed. Pričestili smo oko 450 vjernika.

Nakon svete mise vjerni puk se razišao u radosti primljenih milosti.

ZAGREBAČKI NADBISKUP PRIMIO ČLANICE UDRUGE „PODUZETNIŠTVO S POVJERENJEM“

U utorak, 24. travnja 2024. g. s početkom u 11,15 sati zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša u prostorijama svoga Ureda primio je predsjednicu Udruge Andreu Oroš, dopredsjednicu Danijelu Drčec te duhovnika fra Ivana M. Lotara, kojega je duhovnikom imenovao i njegov provincijal fra Miljenko Honti, na molbu Predsjednice Udruge, dana 16. ožujka ove godine.

Prisutni su Nadbiskupa upoznali s poviješću nastanka i dosadašnjim djelovanjem Inicijative „Catholic Cro Women“ (CCW) te udruge „Poduzetništvo s povjerenjem“, istaknuvši da je u Inicijativu trenutno uključeno oko 3100 žena i naglasivši kako su iza Inicijative već dvije uspješno održane konferencije. Prva je održana u prostorijama dvorane sv. Franje na Svetom Duhu (2023., okupljeno oko 120 sudionica), a druga na Hrvatskom katoličkom sveučilištu ove godine (okupljeno oko 600 sudionica).

Nadbiskup je pokazao svoju iznimnu podršku i dao svoj blagoslov ovoj Inicijativi i izrazio veliku radost zbog njezina postojanja. Prigodno je primijetiti da se susret održao baš na spomendan sv. Jurja, koji se zahvaćen gorljivom ljubavlju prema Isusu Kristu borio protiv oholosti, laži i prijevare, na što je Nadbiskup upravo i upozorio: „Na prvome mjestu svakoga poslovanja moraju biti istina – koja je uvijek i samo jedna, te

pošteno poslovanje. Ne smijemo isključiti i cjeloživotno učenje te važnost poruke koju šaljete, a to je da se s Kristom doista može sve.“

Misija inicijative „Catholic Cro Women“, pokrenute 2022. godine, jest omogućiti rast i razvoj platforme koja će biti temeljem zajedništva, kako bi članice međusobno podijelile svoja iskustva, učile jedne od drugih i rasle, kako poslovno, tako i duhovno. Njihova svrha je okupiti i podržati žene koje se bave ili se žele baviti poduzetništvom ili poslovnim aktivnostima te promovirati moralno poslovanje temeljeno na kršćanskim vrijednostima.

Pomno osmišljeni program druge CCW konferencije, koja je održana u veljači ove godine i bila iznimno medijski popraćena, uključio je vrsne govornike i predavače te voditelje radionica. Program je oduševio okupljene te, kako kažu, „duhovno nas osnažio, a poslovno potaknuo, inspirirao i motivirao“. Upravo je zbog toga ovo događanje nazvano duhovno-poslovnim događanjem godine. Dupkom puna dvorana HKS-a dokaz je da je potreba za ovakvim i sličnim sadržajima, ali i inicijativama, velika i da će se u tome smjeru, prema uputama Pastira Crkve Zagrebačke, i dalje ići.

Prisutni su zaključili da je molitva za poduzetnice i poduzetnike iznimno važna i da u tome smjeru treba napredovati za dobrobit hrvatskoga poduzetništva, ali i poduzetništva uopće. Naglašeno je kako treba stati na kraj mitu da se žena poduzetnica odvajava od obitelji. Naprotiv, statistika je pokazala da žene koje vode vlastite obrte i poduzeća provode znatno više vremena sa svojim obiteljima od onih koje su često nažalost „zatočene“ radom u velikim korporacijama.

Ovaj susret s mons. Draženom Kutlešom i njegova očinska podrška za Inicijativu i Udrugu važan je poticaj i „vjetar u leđa“ za brojne daljnje projekte o kojima ćemo redovito obavještavati.

Prva od takvih koja je na redu jest osnivanje muškog ogranka poduzetnika „Catholic Cro Men“, o čemu će vijesti biti uskoro.

.....

U SISKU PROSLAVLJEN SV. JOSIP RADNIK

Svetkovina sv. Josipa Radnika i ove godine veoma svečano je proslavljena u istoimenoj župi u sisačkom naselju Galdovo. Središnje euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Tomislav Kralj, župnik Uznesenja svetoga križa u Lukarišću, u suslavlju sa svećenicima sisačkoga dekanata i nekoliko redovnika iz zagrebačkoga samostana Svetoga Duha. Uz župnika Kralja došao je i jedan autobus vjernika njegove župe. Asistenciju i liturgijsku animaciju slavlja vodili su odgajanci naših odgojnih ustanova, klerici, postulanti i sjemeništari, koji su na kraju svete mise vjernicima ponudili novi broj časopisa *Vox minorum* te se podružili s vjernicima.

Na kraju slavlja poznati vodički fotograf Šime Strikoman izradio je svoju 886. po redu „Milenijsku fotografiju“ sa svim sudionicima današnjega slavlja. Nakon toga, vjernici su se zadržali u druženju uz okrepu koju su priredili sami župljani. Glazbeno je sve sudionike slavlja u samostanskom dvorištu zabavljao sastav mladih tamburaša „Savus“ uz poznate domoljubne i narodne pjesme.

Slavlju ove svetkovine prethodila je trodnevna duhovna priprava koju su predvodili redovnici koji djeluju u ovoj župi.

ANSAMBL „KOLBE“ NA HUMCU

Na poticaj i poziv fra Darija Dodiga, gvardijana i župnika samostana i župe sv. Ante na Humcu, Ansambl „Kolbe“ u nedjelju 5. svibnja nastupio je u Domu sv. Ante mjuziklom *Tamo gdje je ljubav*.

Prije predstave sve prisutne je pozdravio domaćin fra Dario Dodig, zaželjevši dobrodošlicu

Ansamblu „Kolbe“ na Humac. Publici se obratio i fra Vladimir Vidović, duhovnik Ansambla, koji je podsjetio da je „Kolbe“ gostovao 2019. godine na Humcu s mjuziklom *Svetac svega svijeta*, te se zahvalio na pozivu i prilici da sada s drugim mjuziklom ponovno nastupaju. U svom kratkom govoru, duhovnik je objasnio motivaciju i potrebu evangelizacije u ovom obliku i širenja Radosne vijesti i putem kazališne umjetnosti.

Mjuzikl je oduševio publiku, koja je velikim ovacijama nagradila glumce i cijeli Ansambl. Mjuzikl govori o izazovima suvremene obitelji te kako na njih dati jasan i konkretan kršćanski odgovor. Osim vrhunske umjetničke razine, ovaj mjuzikl predstavlja i veliki evangelizacijski pothvat jer otvoreno, ponekad i brutalno iskreno, čak se može činiti i sirovo, raskrinkava i prikazuje zlo u svim njegovim zavodljivostima te govori o važnosti obiteljskog i duhovnog života s Bogom.

Premijera mjuzikla *Tamo gdje je ljubav* bila je u rujnu 2023. u dvorani sv. Franje na Svetom Duhu u Zagrebu. Libretto su napisali Marijana Nola i Robert Bošković na temelju dramskog teksta „Obitelj – u sjeni Tvojih krila“ autorice Larise Kramer, režiju potpisuje Robert Bošković, glazbu Iva i Maks Bardun, a koreografiju Rebeka Čuljak.

Ansambl „Kolbe“ predstavlja jedinstvenu pojavu u svijetu kazališne umjetnosti jer zauzetim djelovanjem u stvaranju mjuzikala komuniciraju vrlo jasne kršćanske, evanđeoske, ali i univerzalne poruke kojima svjedoče o svome evangeli-zacijskom poslanju.

PREDSTAVLJEN ZBORNIK ĐURO KOKŠA I NJEGOVO DOBA

U Marijinu svetištu u Molvama, 17. svibnja 2024. godine, predstavljen je Zbornik radova sa znanstvenog skupa održanog 26. studenog 2022. godine u povodu 100. godišnjice rođenja biskupa Đure Kokše, pod naslovom *Đuro Kokša i njegovo doba*. Zbornik je izdalo Društvo za povjesnicu i starine Molve, suradnici u pripremi zbornika su Zdravko Tuba, Mario Kolar, Nikola Cik, Vladimir Šadek i Katica Lončar, a urednica zbornika je Marija Halaček. O zborniku su govorili sama urednica zbornika Marija Halaček i recenzent Mario Kolar.

Na predstavljanju je bio prisutan, uz drage prijatelje i sudionike proslave obljetnice, provincijski ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenko Hontić,

koji je predslavio i euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM. U svojoj je propovijedi fra Miljenko istaknuo: „Važno je prepoznati da nas Bog voli te si uzeti vrijeme da prepoznamo i osjetimo kako nas Bog voli, kako nas vodi kroz život i da je sve što imamo Božji dar. To je shvatio naš mons. Đuro Kokša u svojim mladim danima te se odlučio predati Bogu u svećeničkom staležu i to je živio cijeli svoj život. Danas Bogu zahvaljujemo na njegov život i za sve što je učinio za našu Crkvu u Hrvata, za vjeru i kulturu našega naroda.“ Zahvaljujući za dar biskupova života, „molimo za nova zvanja, za mlade koje Bog poziva za svećeništvo, redovništvo ili obiteljski život, po kojima Bog čini nešto lijepo za ovo mjesto, domovinu i cijeli svijet“, potaknuo je propovjednik prisutne vjernike.

Hvala Bogu i našoj nebeskoj Majci na svemu što po nama čini u darovanom nam životu i vremenu.

PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. ANTUNA PADOVANSKOG U SAMOSTANU SV. FRANE U ŠIBENIKU

U Samostanu i crkvi sv. Frane u Šibeniku u četvrtak 13. lipnja proslavljen je blagdan sv. Antuna Padovanskog. Mise tijekom dana predslavili su svećenici Šibenske biskupije i redovnici Samostana sv. Frane, a središnju euharistiju predslavio je hvarski biskup mons. Ranko Vidović.

Mons. Vidović u homiliji je rekao da se svetački život razvija iz duboke svijesti da je Bog Otac. „Mi smo njegovi ljubljani sinovi i kćeri. Ta svijest rađa iskrenom poniznošću koja u sebi ukorjenjuje strah Božji. Ne strah od Boga nego strah Božji, dar Duha Svetoga. Primjer tako poniznog i Bogu predanog čovjeka imamo u sv. Anti. Sveci su primjer, izazov i poziv kako živjeti. Podsjetnik su da smo pozvani na svetost. Kršćani žive u svijetu, ali nisu od svijeta. Naša domovina je na nebesima, naši korijeni su tamo gdje prebiva Otac Nebeski“, poručio je.

Prije blagoslova, hodočasnici su častili relikviju sv. Antuna.

U SAMOSTANU SV. FRANE NA OBALI PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. ANTUNA PADOVANSKOG

Središnje euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Zdenko Križić, u koncelebraciji sa župnikom Župe sv. Stjepana pod Borovima, fra Martinom Jakovićem, fra Rokom Bedalovom te svojim tajnikom don Renatom Pudarom.

U homiliji mons. Križić govorio je o otajstvu mučeništva kroz služenje i ljubav. „Sv. Antu, iako je imao planove otići naviještati Krista muslimanima, na kraju providnost dovodi u Italiju, gdje ostaje cijeli život. To nije slučajnost. Bog se služi različitim metodama kada želi ostvariti neki plan s nama. Antun je naviještao ono što je živio i u srcu nosio. Narod je hrlao slušati ga jer su u njemu prepoznali autentičnost, odnosno samoga Isusa. Ante je odmah prepoznao da je narod žedan Boga. Živio je skromno predan žrtvi i naviještanju. Takav život čini čuda. Tamo gdje ima molitve, tamo se događaju čuda. Vjera ne dolazi od čuda nego su čuda nagrada za vjeru. Tko očekuje čudo kako bi povjerovao, neće zapravo povjerovati nikada“, istaknuo je.

„Sve što je Ante činio, bilo je iz ljubavi prema Bogu i bližnjima. To je bit kršćanstva – svetost se nalazi u ljubavi. Snagom ljubavi čovjek vidi Boga. Ljubav je oko duše i srca i bez nje ne možemo vidjeti ispravno ni čovjeka ni Boga. Ljubav je bila snaga Antina života. Nije on bio nadčovjek. Bog mu je dao i ono što daje nama – dao mu je svoju ljubav. No, on je tu ljubav primio i u njoj rastao i drugima prenosio. Tu je razlika između Ante i bilo kojega drugog vjernika. Zar i nama nije moguće s ljubavlju obavljati svoj svakodnevni posao? Može čovjek bilo gdje raditi, ali je bitno da radi savjesno i s ljubavlju. Kada to čini, osoba raste u svetosti. Ne trebaju nikakva

čuda za javnost već je sama ljubav istinsko čudo“, poručio je.

„Ako u životu izbjegavamo sve ono što je teško i zahtjevno, završit ćemo u duhovnom osiromašnju. Nekada se događa da činimo dobra djela, ali ne s ljubavlju već s puno nervoze. Takav stav ne pridonosi našem posvećenju. Ako pak moramo nešto učiniti, zašto ne bismo to učinili s ljubavlju i vedrinom; onda to pretvaramo u krepost i blagoslov. Čovjek ne treba tražiti druge načine posvećenja doli Kristove zapovjedi da ljubimo kao što je On ljubio. Antun je iz ljubavi prema Isusu bio spreman dati svoj život. No, Isus je htio njegov drugačiji put posvećenja. Tako je Antun shvatio da nije samo mučeništvo krvlju ono koje dokazuje ljubav prema Bogu. Postoji mučeništvo služenja i ljubavi. Ono nije lako, ali je dostupno svima“, zaključio je nadbiskup.

Po završetku misnoga slavlja, župnik fra Martin zahvalio je ocu Nadbiskupu na predslavljenju, svim svećenicima koji su ispovijedali i slavili mise od ranoga jutra te svim slavljenicima koji nose ime sveca.

Nadbiskup Križić udijelio je svečani blagoslov s relikvijarom u kojem su moći sv. Ante, a poslije mise mnoštvo vjernika pristupilo je cjelivanju relikvijara.

Pjevanje tijekom mise predvodili su članovi Mješovitoga župnog zbora pod ravnanjem Pere Prosenice.

NUNCIJ LINGUA PREDSLAVIO SREDIŠNJU MISU SVETKOVINE SV. ANTUNA PADOVANSKOG NA SVETOM DUHU

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, nadbiskup Giorgio Lingua, predvodio je u četvrtak 13. lipnja 2024. godine središnje euharistijsko slavlje svetkovine sv. Antuna Padovanskog u istoimenoj bazilici na zagrebačkom Svetom Duhu.

Misu su suslavili brojni svećenici, među kojima generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije, preč. Krunoslav Novak, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenko Hontić, provincijal Hrvatske salezijanske provincije, don Milan Ivančević, i rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, preč. Željko Tanjić.

Na početku misnog slavlja Nuncija su pozdravili predstavnici župljana Župe sv. Antuna Padovanskog. Prisjetivši se da je mons. Lingua strastveni navijač, poklonili su mu dres Hrvatske nogometne reprezentacije s njegovim prezime-
nom.

Nuncij Lingua se u homiliji osvrnuo na naviještene riječi iz Markova evanđelja (usp. Mk 16, 15-20), koje je Isus uputio svojim učenicima: „Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.“ Poručio je da je to vrlo jasna zapovijed upućena apostolima, kao i njihovim nasljednicima. „U sada već dvije tisuće godina dugoj povijesti Crkve, čini mi se da je ovaj imperativ shvaćen prilično ozbiljno iako, ponekad, s vrlo diskutabilnim metodama, često s premalo poštovanja prema osobama kojima se propovijedalo, kao i prema njihovim kulturama“, kazao je dodavši da „ne smijemo mentalitetom današnjice suditi o činjenicama iz prošlosti“.

Rekao je da je sveti Antun zasigurno jedan od brojnih misionara koji su naviještali Krista, kao i da je jedan od najvećih propovjednika u povijesti Crkve. Podsjetio je da je Antun krenuo u misije u Afriku, ali da zbog okolnosti nije uspio doći do tog odredišta, nego je završio u Italiji.

Mons. Lingua u nastavku se osvrnuo i na druge riječi iz naviještenog evanđelja, istaknuv-

ši da Isus ne pripisuje čudesna djela samo onima koji naviještaju njegovo evanđelje, nego i onima koji prihvate navještaj i obrate se. Poručio je, ako su to znakovi po kojima se razlikuju oni koji vjeruju, da iskreno govoreći, za sebe ne može reći da je veliki vjernik. „I onda? Postavimo si pitanje: vjerujem li uistinu ili ne vjerujem? Ako su ovo znakovi koji prate one koji vjeruju, tko od nas može reći da vjeruje?“, upitao je.

Kazao je, kada razmišlja o znakovima koji moraju potvrditi Riječ koju učenici navješćuju, da ne misli na čuda, već prvenstveno na znak u punom smislu te riječi, na obraćenje, na promjenu života onih koji se otvore vjeri. „Grešnik koji promijeni svoj život, veliko je čudo. Kada se netko obrati, potvrđuje da je naviještena riječ uistinu snažna“, istaknuo je. Podsjetio je da je Isus Židovima govorio da im se neće dati drugi znak doli znak Jonin. „A koji je Jonin znak? To je upravo obraćenje. Ninivljani su povjerovali njegovoj propovijedi, činili su pokoru, promijenili su svoje živote i grad nije bio uništen. Dobra djela koja činimo očituju našu vjeru“, naglasio je.

Propovjednik je istaknuo da su obraćenje i dosljednost života djela koja moraju potvrditi Božju riječ koju osoba naviješta. Podsjetivši na mnoge znakove u hrvatskom narodu, poput crkava, kipova svetaca i Bogorodice, križeva na trgovima, raskrižjima putova i vrhovima planina, ustvrdio je da oni potvrđuju da je hrvatsko društvo kršćansko ili je barem to bilo. „No, je li to dovoljno da možemo reći kako smo vjernici? Kada je Isus poslao svoje učenike po cijelome svijetu, nije ih poslao da grade monumentalne crkve, da klešu kipove koji su umjetnička remek-djela, da trgovali ili ulice posvećuju svecima koji su nam dragi... nego da grade nove zajed-

nice! Zajednice drugačijeg mentaliteta, nadahnute Evanđeljem“, naglasio je Nuncij.

Poručio je da vjerovati Riječi, prihvatiti Riječ, znači obratiti se, odnosno promijeniti mentalitet, te da to zahtijeva duboku promjenu u načinu razmišljanja i, posljedično, u načinu života. „U protivnome, nastavljamo tražiti Boga-liječnika koji liječi naše boli; Boga-zagovornika, koji štiti naše interese; Boga-slugu, koji je spreman ispuniti naše razne molbe, ali ne tražimo Boga-Oca, kojemu možemo povjeriti svoj život, u čije se ruke prepuštamo“, ustvrdio je.

Osvrnuvši se ponovno na čuda koja ne može činiti, rekao je da postoje dvije činjenice koje ga tješe: da nije potrebno činiti čuda da bismo se smatrali Isusovim učenicima i da se za ulazak u nebo neće pitati koliko je netko čuda učinio, nego koliko je ljubavi imao. „Naime, Isus kaže: Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge (Iv 13,35). Da bismo bili prepoznatljivi kao Isusovi učenici, ne trebamo činiti čuda, već se trebamo ljubiti! To nam je utjeha jer uvijek možemo ljubiti, to ovisi o nama“, naglasio je nuncij Lingua te dodao da je ljubav najveće čudo. „Pođite, dakle, po svem svijetu i donesite, pokažite evanđelje ljubavi svemu stvorenju. To je ono što dira srca nevjernika i približava ih Kristu, širom svijeta“, zaključio je homiliju.

Na kraju euharistijskoga slavlja domaći župnik i rektor Bazilike fra Ivan Marija Lotar zahvalio je svima koji su sudjelovali u organizaciji i ostvarenju proslave svetkovine sv. Antuna, kao i onima koji su sudjelovali u pobožnosti trinaest utorka. „Hvala svima koji ste pridonijeli da današnji dan protekne u najboljem redu i da se svaki hodočasnik osjeća zaslužen kao kod svoje kuće, u svojoj župi, u svome domu: propovjednicima, ispovjednicima, pastoralnim vijećnicima, katehistima, voditeljima i pohoditeljima živih vjernih krugova, zborovima, neumornim i vrijednim redarima i volonterima na svim punktovima; starima i mladima, djeci i odraslima“, poručio je između ostaloga. Nunciju Lingui rekao je da su uvijek osobito radosni pri svakom njegovu hodočašću na Sveti Duh i zahvalni na prijateljstvu s njim, koje ih tješnje sjedinjuje sa Svetim Ocem i Svetom Stolicom. Zamolio ga je da papi Franji prenese molitve i sliku pobožnosti i odanosti hrvatskoga naroda.

Liturgijsko pjevanje predvodio je Zbor „Tomislav Talan“, a na misi su sudjelovali i predstavnici civilnih vlasti, među kojima predsjednik Vlade Republike Hrvatske, Andrej Plenković, i izaslanik predsjednika RH, Neven Pelicarić.

DAR SVETIŠTU U ŠIBENIKU: SLIKA S KANONIZACIJE

Talijanska provincija sv. Franje Asiškoga franjevac konventualaca, na sjednici provincijskoga definitorija od 3. do 7. srpnja 2023. godine, održanog u Samostanu sv. Franje u Oristanu, darovala je u trajno vlasništvo Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića sliku s kanonizacije prvoga hrvatskoga sveca i drugova mučenika koju je u Bazilici sv. Petra u Rimu, dana 21. lipnja 1970. godine predvodio papa Pavao VI.

Slika je djelo talijanskoga umjetnika Gaetana Gambilonghija, a pripremila ju je tadašnja Postulatura za Tavelićevu kanonizaciju. Tih dana nalazila se izložena u Bazilici Dvanaestorice Apostola u Rimu pri Kuriji Reda franjevac konventualaca, gdje je kardinal Bertoli 22. lipnja 1970. godine slavio svetu misu, a zatim održao primanje za sve uzvanike koji su na bilo koji način sudjelovali u procesu kanonizacije. Valja istaknuti da je u svojem manjem formatu služila kao promidžbeni materijal s kratkim životopisom novih svetaca i molitvom njima u čast. Također, nalazimo je na zavjetnim svijećama koje su hrvatski hodočasnici prinijeli i darovali papi Pavlu VI. za vrijeme euharistijskoga slavlja same kanonizacije. Slika je nakon proslava kanonizacije poslana i čuvana u sakristiji crkve i samostana sv. Franje Asiškoga franjevac konventualaca u Viterbu, zajedno s drugim slikama beatifikacija braće Reda.

Nakon višegodišnjega zaborava, a zatim i potražnje za ovom slikom posljednjih godina, napokon je „pronađena“ u Viterbu, odakle je sredinom svibnja 2024. godine dopremljena u Šibenik. Ova slika još jedan je poticaj svakome od nas na oživljavanje uspomene ne samo na događaj kanonizacije nego i molitvenoga ozračja i pouz-

danja u zagovor sv. Nikole Tavelića, ali i na prikupljanje materijala i svjedočanstava vezanih za ove događaje.

Slika je dimenzija 350 cm x 250 cm. Prikazuje četvoricu novih svetaca Franjevačkoga reda: Nikolu Tavelića iz Šibenika, Deodata iz Ruticinijsa, Stjepana iz Cunea i Petra iz Narbone. Novi sveci nalaze se na oblaku poviše Jeruzalema, gdje su 14. studenoga 1391. godine podnijeli mučeništvo i dali svoj život za vjeru u Isusa Krista. Uz njih se nalaze četiri palme, karakterističan simbol mučenika. Među njima se istaknuo Nikola Tavelić, koji u svojim rukama nosi svitak s natpisom *Propter CHRISTUM nec ignem nec mortem per timescimus*, dok ostala trojica u svojem stavu predanja jasno očituju da su spremni propovijedati Krista i za njega umrijeti. Za njih će sveti Pavao VI. reći: „Njihova osobita vjera u Boga i postojanost duha zasjala je u onome času kad su odlučili otvoreno posvjedočiti za Krista, javno propovijedati i tumačiti njegovo Evanđelje, u kojem se nalazi blago istine i put, kojim ljudi mogu postići vječno spasenje“ (Bula proglašenja svetima „*Divini Magistri*“).

Slika će 20. lipnja 2024. godine biti izložena i predstavljena u crkvi sv. Frane u Šibeniku.

Dolaskom ove slike Svetište želi obilježiti 54. obljetnicu Tavelićeve kanonizacije, stoga će svetu misu 21. lipnja 2024. godine u 19 sati predslaviti mons. Ante Ivas, šibenski biskup u miru i svjedok događaja kanonizacije i domovinske proslave u rujnu 1970. godine.

Braća Samostana sv. Frane i čuvari Svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku zajedno s fra Josipom Ivanovićem, rektorom Svetišta, zahvaljuju Talijanskoj provinciji sv. Franje Asiškoga i provincijskom ministru fra Francescu Lentiju te Samostanu sv. Franje u Viterbu i gvardijanu fra Damijanu Frunzi te svima koji su pomogli u pronalasku i prijevozu.

6. IZ INOZEMSTVA

HODOČAŠĆE U FRANZISKUSNERKIRCHE

Povodom oprosta u jubilarnoj 800. godini proslave prvih živih jaslca koje je proslavio sv. Franjo u Grecciju vjernici HKM Würzburg uputili su se u franjevačku crkvu Heilige Kreuz u Würzburgu. Hodočašće je održano 16. siječnja 2024. u sklopu večernje svete mise koju su proslavili u samostanskoj kapeli St. Valentin, a vjernici su se potom uputili u crkvu Heilige Kreuz, gdje su izmolili molitve za oprost.

Na početku programa okupljenima se obratio gvardijan samostana franjevaca konventualaca fra Adam Kalinowski i ukratko predstavio život braće u samostanu koji je nedavno proslavio 800 godina postojanja.

Osvrnuvši se još jednom na svetkovinu Božića, povodom koje se izrađuju jaslce, u svojoj propovijedi župnik fra Ivan Penava povezao je riječi sv. Ivana Evanđelista – „Riječ je tijelom postala“, sa sv. Franjom i našim današnjim vremenom. Sv. Franjo je prikazom živih jaslca na novi kreativni a opet i pobožni način ostvario da je „Riječ postala tijelom“. Tim svojim primjerom potiče i nas ne samo da ga kopiramo i radimo jaslce nego da svojim dobrim djelima pomažući bližnje u sadašnje vrijeme mi učinimo da „Riječ postane tijelom“, da se Krist preko nas približi našim bližnjima.

Osim iz samoga Würzburga u čijem središtu se nalazi ovaj franjevački samostan, u hodočašću su sudjelovali vjernici iz stotinu kilometara udaljenih mjesta poput Selingenstadt kraj Aschaffenburga i Rothenburga ob der Tauber.

STEPINČEVO U ASCHAFFENBURGU

Povodom svetkovine bl. Alojzija Stepinca župnik HKM Würzburg fra Ivan Penava OFMConv slavio je svečanu svetu misu u nedjelju 11. veljače 2024. u crkvi St. Michael u Aschaffenburgu. Ovom prigodom na misi su se okupili mnogobrojni vjernici iz ostalih mjesta u kojima se okupljaju hrvatske katoličke zajednice ove misije, poput Würzburga, Schweinfurta, Bad Mergentheima, Tauberbischofsheima, Wertheima, Kitzingena i drugih.

Zajednica hrvatskih katoličkih vjernika u njemačkom gradu Aschaffenburgu štuje bl. Alojzija Stepinca kao svojega zaštitnika od 2006. godine i pohoda kard. Josipa Bozanića, koji je tom prigodom podijelio sakrament potvrde. Ovo štovanje nastavlja se i nakon što je HKM Aschaffenburg od 1. siječnja 2022. pripojena HKM Würzburg.

U svojoj propovijedi župnik fra Ivan istaknuo je svjedočanstva nekih suvremenika bl. Alojzija Stepinca koja su objavljena u zbirci dokumenata o blaženiku „Stepinac mu je ime“ još 1978. godine. U tim svjedočanstvima se očituje kako je svjetska javnost kroz progon i mučeništvo bl. Alojzija personificirala teške progone cijeloga hrvatskog naroda od strane komunističke sile.

„Slijedim u mislima i molitvi bolne i istovremeno slavne etape hrvatskog naroda i hrvatske Katoličke Crkve, tako istovremeno predstavljениh u osobi svoga Nadbiskupa“, zapisao je Georgiu Calavany, egzarh katolika grčkog obreda u Ateni.

„S dubokom boli pratim tešku kalvariju plemenite hrvatske nacije i njezinog nepobjedivog pastira, Njeg. Preuz. Mons. Stepinca. Uvjeren sam, da nakon Muke dolazi također Uskrsnuće“, piše Gioacchino Pedicini, biskup u Arianu.

Među spomenutim svjedočanstvima našlo se i ono prof. Altaner, dekana Bogoslovnog fakulteta u Würzburgu: „Sa zahvalnošću potvrđujem primitak vašeg pisma o dugom i bolnom putu patnja katoličke Hrvatske u nedavnoj prošlosti, a posebno u sadašnjosti. I mi se osjećamo ujedineni s čitavim katoličkim svijetom, a posebno u duhu našega Svetoga Oca Pija XII., u prosuđivanju i osuđivanju svega onoga jezivoga i tragičnoga, što se odigrava u vašoj domovini u sukobu između nečovječne bezbožne tiranije i katoličkog kršćanstva. Nadamo se i molimo za skoriju pobjedu naše svete vjere u Hrvatskoj, da se time spasi bar jedna kula kršćanstva u Jugoslovenskoj Europi“.

Navodeći ova svjedočanstva uglednih suvremenika bl. Alojzija, fra Ivan je pokazao kako je na neki način opran obraz cijeloga hrvatskog naroda upravo kroz tu personifikaciju hrvatskog naroda u stavu i odlučnosti bl. Alojzija. On je hrvatski narod ostavio povezan s katoličkom Crkvom predvođenom papom u Rimu, unatoč pozivima komunističkog zločinačkog vodstva da prekine odnose s Apostolskom stolicom i njihovim prijetnjama da će ga mučiti.

Spomenuo je hrvatski dušobrižnik i riječi poznatog američkog biskupa Fultona J. Sheena: „Stepinac, koji je išao na sud kao duhovni pastir Hrvata, izišao je iz sudnice kao opći vođa svoga naroda i kao uzor svijetu“ (...) „Kažem vam, kad bi oni šutjeli, kamenje bi vikalo“ (Lk 19, 40). Kardinal je učinio da tisuće kamena tisuću puta odzvanjaju: Stepinac mu je ime!“.

A na kraju propovijedi zaključio je kako je hrabar i svetački stav bl. Alojzija za vrijeme šesnaest godina nepravdnog zatvora vratio Hrvatima dostojanstvo kao narodu, a time je postao uzor i svakom pojedincu, kako se može ustrajati u vjeri u Trojedinoga Boga unatoč mučenštvu.

Nakon mise pred okupljenim hrvatskim vjernicima svoje recitacije i molitve o bl. Alojziju recitali su učenici školskog programa Hrvatske nastave u inozemstvu predvođene učiteljicom Andreom Radman. Sve veći broj hrvatske djece u Unterfrankenu bio je poticaj da su roditelji prošle godine uputili molbu na Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske za osnivanjem novih nastavnih mjesta. Pozitivan odgovor na molbu rezultirao je otvaranjem nastavnih mjesta u Aschaffenburg, Schweinfurtu i Kitzingen. Po završetku svete mise u crkvi St. Michael hrvatski vjernici su nastavili druženje u župnoj dvorani.

SUSRET PROVINCIJALA S BRAĆOM U NJEMAČKOJ

Ovogodišnji korizmeni susret hrvatskih franjevac konventualaca koji djeluju u Njemačkoj s provincijalom fra Miljenkom Hontićem održan je u prostorijama HKZ Svete Obitelji u gradu Reutlingenu u Njemačkoj, u četvrtak 29. veljače 2024. Susret je započeo koncelebriranom svetom misom u crkvi sv. Wolfganga, na kojoj su se okupili svećenici misionari fra Ivan Kovačević iz Hanaua kao delegat, fra Pero Šestak iz Neumünstera, fra Ivan Penava iz Würzburga i fra Milan Gelo iz Tübingena. Na početku svete mise svećenike je pozdravio vlč. Andrija Župarić, voditelj HKZ Reutlingen, Metzingen i Tübingen. Okupljenima se kroz propovijed obratio fra Pero Šestak, koji ove godine slavi 40. godišnjicu svećeničkog ređenja. Posadašnjujući današnji evanđeoski odlomak, u kojem Isus iznosi prispodobu o bogatašu pored čijih vrata je ležao siromašni Lazar, podsjetio je braću kako su naši vjernici u hrvatskim misijama u Njemačkoj poput siromašnog Lazara, kucaju na naša svećenička vrata i traže ohrabrenje na svojim teškim životnim putovima u tuđini. Mi svećenici, bogati duhovnim iskustvom, pozvani smo ne zanemariti njihov glas, već im udijeliti obilje Božje milosti koju smo sami besplatno primili.

Nakon svete mise, braća su se zadržala u pastoralnim prostorijama, gdje je provincijal fra Miljenko održao duhovni nagovor. Osvrćući se na poziv pape Franje da ovu godinu posvetimo moliti, naveo je primjer našega svetoga oca Franje, koje je uronjen u molitvu doživio susret s anđelom serafom, koji mu je u tijelo utisnuo rane Isusove, a upravo se ove godine navršava 800. obljetnica od toga svetoga događaja na La Verni. Primjer sv. Franje poziv je svima nama da još više uronimo u molitvu iz koje trebamo crpiti snagu za svoj pastoralni rad.

Potom su braća međusobno podijelila svoje brige iz rada u svojim misijama, a provincijal je braći iznio informacije o životu i radu braće u Hrvatskoj te pozvao na molitvu za bolesnu braću. Susret je završen razgledavanjem grada Reutlingena, na koje je poveo domaćin fra Milan Gelo.

DUHOVNE VJEŽBE ZA HRVATSKE SVEĆENIKE U ZAPADNOJ EUROPI

U samostanu Leitershofen kod Augsburga, od 11. do 14. ožujka 2024. g., okupili su se na duhovne vježbe hrvatski svećenici u Zapadnoj Europi. Voditelj duhovnih vježbi bio je prof. dr. sc. Pavo Jurišić, profesor s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu. Među sudionicima duhovnih vježbi bio i naš misionar u Würzburgu fra Ivan Penava.

Prof. dr. sc. Pavo Jurišić je koncipirao duhovne vježbe kroz pet nagovora, za koje je uzeo pet biblijskih likova. U prvom nagovoru je govorio o sposobnosti slušanja kroz lik Samuela. U drugom nagovoru pod naslovom *Tko je blizu vatre, blizu je Boga*, govoreći o liku Mojsija kojem se Bog javio u gorućem grmu. Treći nagovor pod naslovom *Čim lice sakriješ* kao osnovu je imao staro-

zavjetni lik patrijarha Jakova. Prorok Danijel je bio nit vodilja četvrtog nagovora, u kojem se govorilo o iskustvu slobode i svećeničkoj duhovnosti.

Za posljednji nagovor je kao središnji lik uzet Abrahama, koji je postao prvi glasnik „apsolutnoga, glasnik svijeta koji dolazi, glasnik putnika prema vječnome, prvi koji je siguran bio da ono što vidi, nije sve.“

U četiri dana duhovnih vježbi, sudionici su se u molitvi, slavljenju svete mise, sakramenta ispovijedi, nagovorima i zajedničkom druženju pripremali za nadolazeću svetkovinu Uskrsa.

PROSLAVA SV. JOSIPA NA GROMBÜHLU

Župna zajednica sv. Josipa na Grombühlu u Würzburgu, sa svojom prekrasnom trobrodnom neogotičkom crkvom, već je neko vrijeme domaćin liturgijskim slavljenjima Hrvatske katoličke misije Würzburg. Katolički vjernici obje narodnosti, njemačke i hrvatske, redovito nedjeljom i blagdanima slave svete mise u ovoj crkvi. Stoga je proslava blagdana sv. Josipa, zaštitnika župe prigoda da se u slavlju povežu kršćanski vjernici obje zajednice. Tu prigodu iskoristili su i njemački vjernici župe sv. Josipa na Grombühlu u Würzburgu, koji su s hrvatskim vjernicima u nedjelju, 17. ožujka 2024. svečanom svetom misom proslavili dan župe.

Svetu misu koja je bila dvojezična slavili su vlč. Thomas Drexler, zamjenik ravnatelja biskupijskog duhovnog stola biskupije Würzburg i fra Ivan Penava, župnik Hrvatske katoličke misije Würzburg.

Na početku svete mise vlč. Drexler pozdravio je sve okupljene vjernike i naglasio je kako je nedjelja dobra prigoda za proslavu zaštitnika župe na zajedničkoj župnoj misi. Potom je u propovijedi progovorio o popularnosti sv. Josipa koja je vrlo velika jer je „sv. Josip brat svih radnih ljudi, svih izbjeglica, svih očeva i majki koji se suočavaju s nerješivim pitanjima u braku ili odgoju. Zaštitnik je ove crkve. Bio je jedan od nas.“

Obraćajući se vjernicima na hrvatskom jeziku u svojem dijelu propovijedi hrvatski župnik fra Ivan Penava podsjetio je kako je sv. Josip 1687. godine od strane Hrvatskog sabora izabran za zaštitnika hrvatskog kraljevstva i cijeloga hrvatskog naroda. „Čovjek traži životne uzore u hrabrim ljudima iz narodne prošlosti poput hajduka ili velikih generala, a mladi se dive superjunacima poput Supermana i Batmana. No, nitko od

njih nije izabran za zaštitnika cijelog naroda“, protumačio je fra Ivan. „No, koje supermoći je imao sv. Josip? Prvo, vidimo kako je bio odlučan i staložen zaštitnik Blažene Djevice Marije. Zaštitio ju je kad je bila trudna i pobrinuo se da nađe povoljan smještaj u Betlehemu kada je rodila Isusa Krista. Slavimo ga i kao poniznog poočima Isusova. Nije mu bio naravni otac nego ga je usvojio kao rođenog sina. Bio je uz njega u ono najnježnije doba kada dijete razvija svoj karakter. Kada iz puberteta sazrijeva u odraslog čovjeka.“ Ove dvije osobine sv. Josipa predložio je i fra Ivan da svi vjernici nasljeđuju dok se mole sv. Josipu za zaštitu.

Nakon svete mise vjernici su nastavili druženje u župnoj dvorani, gdje je pastoralni tim župe sv. Josipa predvođen župnim referentom g. Hubertom Hemmerichom i blagajnikom župe g. Arminom Kaffenbergerom organizirao ručak. Na oduševljenje djece učiteljica Hrvatske nastave Andrea Radman za tu prigodu organizirala je kreativnu radionicu uskrasnih ukrasa. Tako su svi roditelji od svoje djece dobili lijepe čestitke i šarene pisanice na dar.

PETNAEST NOVIH KRIZMANIKA U HKM WÜRZBURG

Polaganjem svojih ruku na petnaestero krizmanika u HKM Würzburg nuncij u Njemačkoj i nadbiskup msgr. Nikola Eterović proslavio je sakrament potvrde u nedjelju 4. svibnja 2024. u würzburškoj crkvi St. Josef.

Kroz svoju propovijed nadbiskup Eterović progovorio je o znakovima koji prate govor o Duhu Svetome poput vode, vatre, ljubavi i govor u jezicima. Voda je znak čišćenja duše, dok je vatra znak snage koja pokreće čovjekov duh. Govoreći o ljubavi koja je plod Duha Svetoga, nadbiskup je istaknuo kako ona povezuje ljude različitog porijekla. „Upravo kao što i jezik pomaže čovjeku da

komunicira s drugima, tako nas i jezik povezuje međusobno u ljubavi. Koliko jezika poznaješ, toliko više vrijediš – stara je narodna poslovice. Stoga, dragi krizmanici, nemojte zaboraviti svoj rodni jezik i jezik svojih roditelja. Poznavanje svakog novog jezika otvara vam nova vrata u društvu.“ – naglasio je nadbiskup Nikola.

Svim okupljenima na kraju mise obratio se i župnik HKM Würzburg fra Ivan Penava. Zahvalio se ovogodišnjim krizmanicima na ustrajnosti pohađanja župne kateheze svake subote, iako su neki stizali iz udaljenijih mjesta popu Aschaffenburga, Wertheima, Kitzingena i Bad Mergetheima. Zamolio je roditelje da i dalje podržavaju svoju djecu u njihovu duhovnom rastu, unatoč mnogim liberalnim pritiscima u društvu koji razvodnjavaju pojam obitelji i braka.

Slavlju svete mise pridružio se i generalni konzul Republike Hrvatske u Frankfurtu g. Vedran Konjevod.

HRVATSKOJ HODOČAŠĆE MARIJI U ZELENOJ DOLINI

U čast Gospe Fatimske u ponedjeljak 13. svibnja 2024. vjernici HKM Würzburg hodočastili su pješice u 20 km udaljeno svetište Maria in Grünen Tal (Marija u Zelenoj dolini) kod mjesta Retzbach.

Nakon višesatnog hoda, uz krunicu i pjesmu, vjernici su stigli u svetište, gdje je u organizaciji Biskupijskog apostolata Gospe Fatimske Würzburške biskupije organiziran međunarodni molitveni dan. Molitveni program je započeo u 18,15 sati molitvom krunice na desetak jezika i euharistijskim klanjanjem. Jednu desetinu krunice na hrvatskom jeziku molila je Valentina Staklenac. Potom je u 19 sati započela svečana sveta misa koju je predslavio opat benediktinskog samostana Usnuća Marijina (Dormitio Mariae) u Jeruzalemu Nikodemus Schnabel OCB.

U svojoj propovijedi opat Schnabel je spomenuo kako benediktinci imaju milost boraviti na dva mjesta u Svetoj zemlji: u samom gradu Jeruzalemu u blizini dvorane posljednje večere i u mjestu Tabgha, gdje je Isus čudesno umnožio kruh i ribe. Govoreći o Blaženoj Djevici Mariji, istaknuo je svoje iskustvo iz života Svete Zemlje, gdje Mariju doživljavaju kao poveznicu među raznim kršćanima i pripadnicima drugih vjera, a ne samo kao točku razdvajanja među vjernicima, što je česti osjećaj u Njemačkoj između katolika i evangelika. Židovski vjernici dolaze u crkvu diviti se mozaiku u svodu baldahina koji prikazuje sve velike žene Staroga zavjeta: Evu, Mirjam, Jaelu, Rutu, Juditu i Esteru, te se u njima navješćuje nova žena, Marija. Te su žene izuzetno važne i za židovsko shvaćanje uloge žene u društvu, a ponekad su označavale prekretnice u povijesti spasenja. Islamski vjernici dolaze na mjesto Marijina usnuća jer je ona najčešće spominjana žena u Kuranu i k tome je majka Isusova. Tako da je njihova crkva u Jeruzalemu mjesto gdje se pripadnici svih religija dolaze moliti. Stoga je na kraju svoje propovijedi pozvao sve vjernike da još više štiju Mariju koja ima milost povezivati ljude te da po njezinu zagovoru dođe mir u ratom napaćenoj Svetoj Zemlji.

Po završetku svete mise oko svetišta je održana procesija sa svijećama koja je pratila kip Gospe Fatimske.

OBNOVA OBEĆANJA FRAME WÜRZBURG

U subotu 22. lipnja 2024. godine u crkvi St. Josef u Würzburgu proslavljena je sveta misa na kojoj su članovi Frame Würzburg obnovili svoja obećanja. Nakon godinu dana susreta petkom u prostorijama HKM Würzburg i mnogih zajedničkih aktivnosti četiri framaša je obnovilo svoja obećanja, a dvoje ih je dalo prvi put. Obećali su kako će i ovu godinu slijediti Isusa Krista po primjeru sv. Franje i sv. Klare.

Svetu misu je predslavio fra Filip Mimica iz HKM Stuttgart u zajedništvu s fra Ivanom Penavom župnikom HKM Würzburg i fra Jurom Zebićem župnikom HKM Mainz. S mnogim mladima na slavlju su bili prisutni i s. Gordana Davidović duhovni asistent Frame Wiesbaden i bogoslov fra Mario Pavić.

Na susretu su se okupili mladi vjernici iz okolnih mjesta gdje djeluje HKM Würzburg poput Aschaffenburga, Bad Kissingena, Schweinfurta i Bad Mergentheima, kao i mladi iz udaljenijih mjesta od Stuttgarta, Wiesbadena i Mainza, preko Frankfurta i Offenbacha sve do Augsburga i Ulma. Domaćini su pridošle goste upoznali sa znamenitostima grada kroz turistički obilazak Würzburga. Posebno su se zadržali u samostanu franjevača konventualaca (Franziskanerkloster) koji je najstariji franjevački samostan u Njemačkoj i nedavno je proslavio 800. godina svojega postojanja. Potom su se uputili do prekrasne Residenz i do znamenite ulice Kroatengasse u kojoj su stanovali hrvatski vojnici u Tridesetogodišnjem ratu (1618-1648).

Po dolasku u župnu dvoranu župe St. Josef mladi su se okrijepili ručkom i potom sudjelovali u radu po grupama gdje su se međusobno bolje upoznali. Potom je uslijedila sveta misa u 17 sati na kojoj je šest framaša Frame Würzburg položilo svoja obećanja. Fra Filip Mimica je u svojoj propovijedi posvijestio mladima kako se nisu oni sami okupili radi druženja i upoznavanja već nas je okupio sam Isus Krist i njegova Riječ koju smo upravo čuli u svetoj misi. „Nitko ne može služiti dvojici gospodara“, citirao je Isusove riječi fra Filip i povezo ih s nizom starozavjetnih čitanja koja slušamo u prvom čitanju iz knjige Ljetopisa. Možda nam se ponekad povijesni događaji Izabranog naroda u Starom zavjetu čine prilično ratoborni i nerazumljivi ali pokazuju živi primjer da kad god su kraljevi služili svojoj sili ili bogatstvu Bog ih je vrlo brzo maknu s prijestolja. A one koji su služili Bogu u poniznosti pratio je svojim blagoslovom. Tako je, fra Filip, potaknuo mlade da traže volju Božju u svoje životu, a ne prepuste

se bogatstvu i svjetovnim užicima koji kratko traju.

Obredu obećanja svjedočili su i članovi Franjevačkog svjetovnog reda iz Wiesbadena koji su pridruženi mjesnom bratstvu Franjevačkog svjetovnog reda u Frankfurtu koje je kanonski ustanovljeno i pridruženo Njemačkom nacionalnom bratstvu. Oni su mlade pozvali da ustraju u franjevačkom pozivu i pridruže se Franjevačkom svjetovnom redu.

Nakon svete mise mladi su nastavili slaviti Boga malim koncertom duhovne glazbe u crkvi, a slavlje se potom nastavilo u župnoj dvorani uz kolače i sokove.

fra IVAN PENAVA

PROSLAVA 40 GODINA SVEĆENIŠTVA

Na svetkovinu sv. Ivana Krstitelja u ponedjeljak 24. lipnja 2024. godine u HKM Hanau u Njemačkoj župnik fra Ivan Kovačević OFMConv i njegov subrat fra Pero Šestak OFMConv (HKM Neumünster) svečano su proslavili 40 godina svojega svećeništva. Proslava je upriličena u crkve sv. Josipa u kojoj Misija ima svoje sjedište.

Svečarsku svetu misu predslavio je provincijal Hrvatske franjevačka provincije sv. Jeronima franjevača konventualaca fra Miljenko Hontić, a propovijedao je fra Milan Gelo (HKM Tübingen). Slavlju su se pridružili i vlč. Mario Lukes iz Eschwegea, vlč. Christof Näder iz Marburga i fra Ivan Penava OFMConv iz Würzburga.

Na početku svete mise vjernici HKM Hanau Sv. Josipa uputili su zahvalnu riječ svojem jubilarcu župniku fra Ivanu Kovačeviću i poklonili mu novu misnicu bijele boje s likom sv. Antuna Pa-

dovanskog kako drži Dijete Isusa i ljiljan u ruci. Propovjednik fra Milan Gelo kroz svoju propovijed usporedio je život sv. Ivana Krstitelja sa životom jednog svećenika. Opisao je život sv. Ivana kroz tri faze: od začeca i rođenja koje je bilo prožeto mnogim proročkim znakovima, preko njegovog boravka u pustinji i propovijedanja pa sve do njegove svjedočanske mučeničke smrti.

Začece Ivana Krstitelja je čudesan događaj, jer je Bog odgovorio na molitve Zaharije i Elizabete, koji su dugo iščekivali prinovu, rekao je fra Milan. Osim toga, Ivanu je pri rođenju dano neobično ime Ivan, koje znači Bog je milostiv. Ako usporedimo rođenje i poziv jednoga svećenika, dobro znamo da Bog već unaprijed priprema život jednoga svećenika, a ime uvijek znači identitet, napomenuo je propovjednik. „Sa svakim novim svećeničkim zvanjem Bog se uvijek iznova smiluje molitvama mnogih u Crkvi. Tko zna koliko je molitava nećijih djedova i baka, pradjedova i prabaka utkano u poziv jednoga svećenika još i davno prije njihovog začeca? Svaki poziv je znak da je Bog uslišio molitve mnogih“, istaknuo je propovjednik.

Potom je progovorio o drugoj fazi života sv. Ivana Krstitelja u kojoj se on povukao u pustinju i propovijedao. Njegova samoća je poticaj za smisljeno življenje svećenikova samoće, a propovijedati i pokazati Krista, kao i voditi prema Kristu pripada temeljnim zadacima života ne samo Ivana Krstitelja, nego i svakoga svećenika. Nadalje, treća faza Ivanova života je prožeta iskustvom patnje i krize. Najbolji primjer njegove osobne krize odnosi se na pitanje, je li Krist kojega je on propovijedao ujedno i obećani Mesija, istaknuo je fra Milan. Životu svakoga čovjeka pripada i iskustvo krize u kojoj se sve dovede u pitanje. „Ono što je

spasilo Ivana Krstitelja odnosi na dosljednu vjernost Bogu, ali i svojem temeljnom poslanju: navijestiti Krista. Iako je zadnje dane proveo u zatvoru, znao je da njegova prošlost nije uzaludna, jer je cijeli svoj život usmjerio prema Onome koje dolazi“, rekao je propovjednik.

I na kraju, važno je napomenuti da je Ivan Krstitelj svoj život mučenički položio kao svjedočanstvo za zaštitu braka, jednako kao što su i današnji svećenici pozvani ne samo govori istinu, nego se zalagati za istinu o čovjeku, braku i životu. Svoju propovijed je zaključio riječima: „I svećenik našega vremena treba biti spreman ne zauzimati mjesto Krista, nego ga propovijedati; svećenik je svjedok Isusa Krista. On, unatoč svim sposobnostima, ne propovijeda sebe, nego Krista. Kada bi propovijedao o sebi i sebe, ne bi imao što drugima ponuditi. Ako ne govori o Bogu, njegovo poslanje gubi proročku dimenziju, jer prorok poziva na vjernost Bogu. Svećenik ne govori drugima, nego i sebe i druge želi ne samo svojim propovijedanjem, nego i stilom živoga privesiti Kristu. Iz toga razloga je Ivanova autentičnost i poslanje izazov i poticaj za svećenike svih vremena.“

Na kraju svete mise provincijal fra Miljenko Hontić OFMConv čestitao je slavljenicima na njihovom svećeničkom pozivu i ustrajnosti na tom putu. Tom prigodom uručio im je pergamene s ispisanim papinskim blagoslovom iz Rima. Slavlje ovih visokih svećeničkih jubileja vrlo svečano je nastavljeno i nakon mise ispred crkve gdje su vjernici HKM Hanau uz pjesmu upriličili lijepo narodno veselje.

fra IVAN PENAVA

7. KULTURNI KUTAK

U GLASU KONCILIA OBJAVLJEN RAZGOVOR S FRA IVANOM KARLIĆEM: „ŽELI LI NASLJEDOVALI KRISTA, ČOVJEK UVIJEK NANOVO U SEBI TREBA NEŠTO 'PRELOMITI'“

Novi broj *Glasa Koncila* donosi razgovor o crkvenim prijemima u svjetlu kristologije s prof. dr. fra Ivanom Karličem, dobitnikom Državne nagrade za znanost za drugi svezak knjige „Bogočovjek Isus Krist“.

Pitanje „Tko je Krist?“ od Cezareje Filipove pa do naših dana prati sve ljude – i vjernike i nevjernike, tvrdi autor prve sveobuhvatne hrvatske kristologije prof. dr. fra Ivan Karlič. Ali na to pitanje nije dokraja odgovoreno. „Goleme promjene u svijetu koji se neprestano mijenja na neki način stvaraju, pa i uvjetuju, pojavak novih pitanja i o Isusu Kristu te se s pravom traže odgovori.“

Pročelnik Katedre dogmatske teologije na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu ipak upozorava da kršćanstvo te odgovore ne može dati ako se svede na vjeru izvan vremena i prostora. „Upravo u povijesti svaka manipulacija, ideologizacija i mitizacija Isusa Krista nalazi svoju granicu. Kršćanski Isus Krist nije tek kakva ideja izvan vremena i prostora, nego je konkretna, ljudska i povijesna osoba.“

Najveća je pak Kristova „konkretnost“ – služenje, tumači o. Karlič. „Ako dopusti da mu Bog služi, ako priznaje da je 'konkretno Božje lice' obilježeno služenjem, čovjek ne može ni svoj život drugačije postaviti doli kao služenje. No, nije uvijek lako dopustiti da se bude služen.“

U razgovoru koji je ocrtao hrvatsku i franjevačku, ali i obiteljsku i braniteljsku kristologiju, sugovornik se osvrnuo i na aktualni crkveni prijelaz između zagovornika „milosrđa“ i „jasnoće“. „Temeljno obilježje Boga kojega Isus Krist objavljuje upravo je milosrđe, ljubav, što lijepo opisuje epizoda sa Zakejem. Istina, tu su i apostoli imali teškoća: Zakej je ipak bio 'javni grješnik'. Ali na Isusovu su gestu i apostoli 'prelomili' nešto u sebi i pridružili se gozbi. Želi li nasljedovati Krista, čovjek uvijek nanovo u sebi treba nešto 'prelomiti': egoizam, zatvorenost, isključivost...“, zaključuje o. Karlič.

Detaljnije informacije o razgovoru dr.sc. fra Ivana Karliča možete pronaći u *Glasi Koncila*, Godište LXIII. (7. siječnja 2024.), str. 10-11.

FRA LJUDEVIT ANTON MARAČIĆ DOBITNIK SVEČANE POVELJE OPĆINE MEDULIN

Fra Ljudevit Anton Maračić je u srijedu, 12. lipnja 2024.g., na svečanoj sjednici Općine Medulin, o 31. obljetnici postojanja te jedinice lokalne samouprave, primio Svečanu povelju Općine Medulin.

Svečanost je održana u arboretumu povijesnog prostora dječjeg vrtića u Premanturi. Nakon obraćanja predsjednika Općinskog vijeća Općine Medulin Simeonea Ukotića i načelnika Općine Medulin Ivana Kirca, ovogodišnja četiri laureata primila su svoje nagrade.

U ime nagrađenih, okupljenima se obratio fra Ljudevit. „Kao rođeni Premanturac, posebno me raduje što je dodjela povelja organizirana upravo ovdje u Premanturi, uz koju sam jako vezan. Dodjela ovih priznanja znak je da sadašnja javnost ne zaboravlja one koji su svojim djelovanjem, kroz dugotrajan život, pridonijeli spominjanju našeg mjesta u široj javnosti. Netko je mudro rekao da kada se radi o vrednovanju nečijeg rada ne treba ništa precijeniti, a još manje podcijeniti jer ima Netko tko će pravilno procijeniti“, poručio je.

Priznanje je fra Ljudevitu uručeno povodom šezdesete godišnjice svećeništva i 85-og rođendana, kao istaknutom publicistu i znanstveniku koji je ostavio snažan trag u povijesno-društvenim mijenama druge polovice 20. i početka 21. stoljeća na ovom području i mnogo šire. Kako je naveo Miroslav Mišković u objavljenom zborniku radova u čast fra Ljudevitu, *Dani su čovjeka k'o oduljena sjena* – „posebno je izražena njegova velika ljubav za svoj rodni kraj, iz kojeg je odseleo u Zagreb kao mali dječak. Uvijek se je odazivao na molbe svojih mještana i davao svoj veliki i dragocjeni doprinos pišući o sveopćoj povijesti našega mjesta, a posebno treba istaknuti njegovu knjigu *Crkva u Premanturi*, koja jednostavnim i besprijekornim stilom prikazuje višestoljetnu prisutnost Crkve i njenu prevažnu ulogu na ovim prostorima“.

Općina Medulin počastila je još tri laureata: istaknutoga pravosudnog djelatnika u mirovini i bivšega člana Vrhovnog suda u Zagrebu, koji je zaslužan za uređenje i komunalno opremanje Pješčane uvale, Rudolfa Frančulu, dugogodišnjeg vijećnika i predsjednika mjesnog odbora Pješčane uvale Dragana Modrušana i Oneliju Bekić, dugogodišnju članicu socijalnog vijeća i članicu sindikata umirovljenika koja je zdušno godinama pomagala potrebitima te zajednicu Albanaca Istarske županije i koja je zaslužna za očuvanje jezika, običaja i kulture albanske nacionalne manjine.

8. NAŠI POKOJNI

POKOJNA RODBINA BRAĆE NAŠE PROVINCIJE

+ **Barbara Vlahek**, baka našega fra Zlatka Vlaheka. Preminula je 12. siječnja 2024. g. nakon kratke i teške bolesti u 80. godini života. Sprovodni obredi za pok. Barbaru slavljeni su u nedjelju, 14. siječnja 2024. g. na mjesnom groblju u Hodošanu, a misa zadušnica u kapelici sv. Iva-na Nepomuka u Hodošanu, koju je predslavio provincijski ministar fra Miljenko Hontić uz prisutnost braće svećenika, rodbine i prijatelja fra Zlatka.

Počivala u miru Božjem!

9. OBLJETNICE

PROSLAVE OBLJETNICA U 2024. GODINI

Podsjećamo na obilježavanje obljetnica koje se slave u 2024. godini. Ovaj kratki podsjetnik pri-goda je da u naše molitve preporučimo i česti-tamo braći koja slave obljetnice rođenja, prvih zavjeta, svećanih zavjeta i svećeničkoga ređenja.

OBLJETNICE ROĐENJA

fra Augustin Kordić	85 godina
fra Đuro Crlenjak	80 godina
fra Đuro Hontić	65 godina
fra Martin Jaković	60 godina
fra Tomislav Cvetko	60 godina
fra Josip Blažević	55 godina
fra Ivan Bradarić	55 godina
fra Nikola Rožanković	50 godina
fra Nikola Šantek	45 godina
fra Ante Koudela	45 godina
fra Filip Pušić	35 godina
fra Milan Gelo	35 godina
fra Matej Milić	30 godina
fra Luka Tetec	20 godina
Luka Vragović	20 godina

OBLJETNICE PRVIH ZAVJETA

fra Ferdinand Čavar	65 godina
fra Pero Šestak	45 godina
fra Žarko Mula	45 godina
fra Nikola Rožanković	30 godina
fra Tomislav Glavnik	30 godina
fra Roko Bedalov	25 godina
fra Vladimir Vidović	15 godina
fra Stjepan Brčina	15 godina
fra Filip Pušić	15 godina
fra Vilček Novački	10 godina
fra Antun Radovanić	10 godina

OBLJETNICE SVEĆANIH ZAVJETA

fra Ferdinand Čavar	60 godina
fra Đuro Vuradin	50 godina
fra Đuro Hontić	40 godina
fra Martin Jaković	35 godina
fra Pero Kelava	35 godina
fra Miroslav Štuban	30 godina
fra Josip Blažević	30 godina
fra Zlatko Vlahek	15 godina
fra Milan Gelo	10 godina
fra Josip Ivanović	10 godina

OBLJETNICE SVEĆENIČKOG REĐENJA

fra Martin Dretvić	45 godina
fra Filip Musa	45 godina
fra Pero Šestak	40 godina
fra Ivan Kovačević	40 godina
fra Ivan Karlić	35 godina
fra Nikola Šantek	20 godina
fra Vladimir Vidović	10 godina

**Ako mene zoveš
daj mi snage da ti kažem:**

EVO ME!

POZIVAMO

MLADIĆE KOJI RAZMIŠLJAJU O DUHOVNOM POZIVU ILI ŽELE POBLIŽE
UPOZNATI FRANJEVAČKI NAČIN ŽIVOTA, DA S NAMA FRATRIMA I S DEČKIMA U FORMACIJI
PROVEDU VIKEND U SAMOSTANU, KAKO BI RAZLUČILI VLASTITI POZIV.

CENTAR ZA PROMICANJE DUHOVNIH ZVANJA OFMConv
INFORMACIJE I PRIJAVE:
stjepan.brcina@gmail.com
[#budiFRAjer](https://www.instagram.com/budiFRAjer)

SADRŽAJ

UVODNO SLOVO

Uvodno slovo provincijskog ministra fra Miljenka Hontića	3
---	---

1. IZ NAŠEGA REDA

Generalni ministar Reda male braće konventualaca	4
Otvorenje jubileja 800. obljetnice Stigmi sv. Franje: Iz rana u novi život.	5
Sveti Bonaventura – glas koji je još uvijek aktualan	7
Konferencija generalnih ministara Prvog franjevačkog reda i TOR-a	11

2. NAŠA PROVINCIJA

Nagovor o. Provincijala braći Provincije prigodom korizmenih susreta.	13
Održan godišnji susret gvardijana s upravom Provincije	16
Održan I. turnus duhovnih vježbi u Zagrebu	18
Godišnji susret uprava hrvatske i slovenske provincije franjevac konventualaca	18
Gostovanje Ansambla „Kolbe“ i jedinствена duhovna obnova.	19
Dolazak fra Dominika Levaka u našu Provinciju	20
Susret hrvatskih i slovenskih franjevac konventualaca u Olimju.	20
Održan Izvanredni kapitul Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca.	21
Održan šesti Antunovski hod mladih.	22
Održan drugi turnus duhovnih vježbi	24

3. RAD DEFINITORIJA

Osamnaesta sjednica Definitorija	25
Devetnaesta sjednica Definitorija	25
Dvadeseta sjednica Definitorija	26
Dvadesetiprva sjednica Definitorija	26
Dvadesetdruga sjednica Definitorija	27

4. NAŠI MLADI

Pohod o. Provincijala i tajnika Provincije novcima u Italiju	28
Duhovne vježbe odgajnika	28
Susret bogoslova – Juniorentreffen i susret viših poglavara Centralne europske Federacije (CEF-a) OFMConv. ...	29
Nedjelja Dobrog Pastira na Svetom Duhu u Zagrebu.	30
Susret sjemeništara i odgojitelja Hrvatske i BiH	30
Obavijesti iz Postulature.	31
Obavijest iz Klerikata	31

5. IZ NAŠIH SAMOSTANA

Proslavljen spomendan sv. Filomene – Molve	32
Stepinčevo 2024. – Crkva sv. Frane na obali – Split. ...	33

Blagdan jezika sv. Ante u Šibeniku	33
Proslavljen rođendan fra Placida Cortesea u Cresu.	34
Donacija HKM Hanau Pučkoj kuhinji na zagrebačkom Svetom Duhu	35
Hodočašće u Padovu	35
Korizmena duhovna obnova održana u Balingenu i Ebingenu	36
U Sisku svečano proslavljena svetkovina sv. Josipa.	37
Križni put od Gospe do Gospe po Marjanu	37
Zagrebački nadbiskup primio članice udruge „Poduzetništvo s povjerenjem“	38
U Sisku proslavljen sv. Josip Radnik	39
Ansambli „Kolbe“ na Humcu.	39
Predstavljen zbornik Đuro Kokša i njegovo doba.	40
Proslavljen blagdan sv. Antuna Padovanskog u Samostanu sv. Frane u Šibeniku.	41
U Samostanu sv. Frane na Obali proslavljen blagdan sv. Antuna Padovanskog	41
Nuncij Lingua predslavio središnju misu svetkovine sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu	42
Dar Svetištu u Šibeniku: slika s kanonizacije.	44

6. IZ INOZEMSTVA

Hodočašće u Franzisknerkirche	45
Stepinčevo u Aschaffenburgu	45
Susret provincijala s braćom u Njemačkoj.	46
Duhovne vježbe za hrvatske svećenike u Zapadnoj Europi.	47
Proslava sv. Josipa na Grombühlu	47
Petnaest novih krizmanika u HKM Würzburg	48
Hrvatskoj hodočašće Mariji u Zelenoj dolini	48
Obnova obećanja Frame Würzburg	49
Proslava 40 godina svećeništva	50

7. KULTURNI KUTAK

U Glasu Koncila objavljen razgovor s fra Ivanom Karličem: „Želi li nasljedovati Krista, čovjek uvijek nanovo u sebi treba nešto 'prelomiti'“	51
Fra Ljudevit Anton Maračić dobitnik Svečane povelje Općine Medulin	52

8. NAŠI POKOJNI

Pokojna rodbina braće naše Provincije.	53
---	----

9. OBLJETNICE

Proslave obljetnica u 2024. godini.	53
Obljetnice rođenja.	53
Obljetnice prvih zavjeta	53
Obljetnice svećanih zavjeta	53
Obljetnice svećeničkog ređenja	53

SADRŽAJ	56
----------------------	----

PROVINCIJALAT
FRANJEVACA
KONVENTUALACA
SVETI DUH 31,
10000 ZAGREB
ofmconv@ofmconv.hr
01/3771-888

